



Vel-Mytt

Høybråten Velforening
Stiftet 1926



Nr 1

Mai 2009

Årgang 21

17. mai korpset er 15 år. Vi gratulerer



og her er gutta
som stiftet det
hele



Tor Nilsen og Frank Rylander

- Kjøpe blomster
- Kjøpe motorsag
- Velge ny farge til huset



**SAGINSTRUKSJONS-DVD
VERDI 50,-**

KANSKJE DITT LETTESTE VALG, NOENSINNE!

NYHET!

JONSERED CS 2238 S
38 cc, 1,5 kW/2,0 hk **2.490,-**

JONSERED CS 2234 S
34 cc, 1,3 kW/1,7 hk **2.190,-**

HUSK VERNEUTSTYR!

© 2009 Jonsered. All rights reserved.

Jonsered
WHY STAY ORDINARY?



HONDA
The Power of Dreams

BYTT

gressklipper nå



**INNBYTTE
KAMPANJE**

Til og med 15. juni 2009

Alle merker, uansett tilstand, tas i innbytte mot kjøp av ny Honda IZY HRG 465 SD

Honda HRG 465 veil. kampanjepris:	kr 4.995,-
- Innbytteklipper:	kr 500,-
Du betaler:	kr 4.495,-

Importør: BEREMA AS www.berema.no

«Vi fører det meste av Skog, Park og Hagemaskiner»

SKOGSREDSKAPER AS

Strømsveien 189, N-0668 OSLO, Tlf: 22 64 74 00



Motorer



Vannpumper



Trimmere/
Flyddesager



Jordfresere/
Tøtjustraktorer



Aggregater



Gressklippere



Ridere/
Plenfraktorer



Snøfresere

● SERVICEVERKSTED

● INNBYTTE

● FINANSIERING

INNHold

Lederen har ordet	3
Det skapes kunst på Høybråten	4
Tre saker av interesse	5
Minner fra gamledager	6
17. mai korpsset	7
På flukt til Sverige	8
Kamp mot tyskerne	10
En prat med Kjell Eriksen	11
Stasjonsfjellet skole har ordet	12
Bridgen på Høybråten	14
Nytt fra Jeger og Fiskeforeningen	14
Nytt fra Normisjon	15
Koret Laudamus er 20 år	15
Miljøkomiteen	16
Klipp hekken riktig	18
Høybråten Sangforening	20
Karihaugen vs Kaihaugen	20
Høybråten Pensjonistforening	21
Hinderløypa i parken	22
Landets beste Post i Butikk	22
Hva bygges på Høybr. Stasjon?	22
Frivillighetssentralen	23
Fjern skatt på frivillig arbeid	23
Husk PARKKVELDEN	23
Kunstkveld Normisjon	24
Høybråten Dameturn	24
Dikt av Frøydis	24
Saniteten på Høybråten er 70 år	25
Høybråten Velforening	27
Historien skal på veggen	28
Matauk til hjemmefronten	29
Høybråten Lions i farta	30
Stasjonsbakken	30

I redaksjonen:	Bidrag og innlegg:
Eilif Holen Red.	Eilif Holen
Arild Rognlien	Trond Varang
Villy Kolstad	Kjell Kristoffersen
Lise Alsteth	Ivar Olsen
Greta Holen	Villy Kolstad
	Odd Kristiansen
	Rolf Kristiansen
	Klasse 9a
	Stasjonsfj. skole
	Hege Torvaldsen
	Arne Jorde
Ombrekking og redigering:	Ragnar Torgersen
Eilif Holen	Frøydis
	Cederkvist
	Jørgen Rognlien
	Olaf Stene
	Anne Stene
	Rolf Torbo

Red avsluttet: 10. apr. 2009

Neste nr. 15. okt -09
Mat. frist: 15. sept -09

Trykk: Nr1 Arktrykk

Lederen har ordet Grasrotandelen til Høybråten Velforening

Nå kan du gi din støtte til Velforeningen gjennom grasrotandelen fra Norsk Tipping. Grasrotandelen er en ordning fra Norsk Tipping, hvor du som registrert spiller kan velge å støtte Høybråten Velforeningen som din grasrotmottaker.

Ved å spille, for eksempel, Lotto Tipping og Joker vil 5 % av innsatsen gå direkte til Velforeningen.

Grasrotandelen vil ikke på noen måte gå utover innsatsen eller premien din, og du blir ikke belastet noe for å være grasrotgiver. Det eneste du trenger er spillekort fra Norsk Tipping for å knytte deg til Grasrotandelen. Vedlagt ligger strekkode som du tar med til din nærmeste kommisjonær.

-Vi oppfordrer deg til å gi din støtte til Høybråten Velforening.

Klipp ut strekkoden fra side 27 og legg den i lommeboka.

BRUK DEN NESTE GANG DU TIPPER

Fortau i Bergtunveien

Endelig ser det ut til at vi skal få fortau i Bergtunveien. Velforeningen har i mange år arbeidet for at det skal anlegges fortau i Bergtunveien slik at skolebarna får en trygg skolevei og at alle gående kan ferdes trygt. I fjor ble traseen for fortauet bestemt og alle berørte grunneiere ble varslet, vi var optimister. Problemet var at det ikke var bevilget penger til prosjektet, og vi ble informert om at det var uvisst når dette ville bli tatt med på budsjettet.

I år har vi fått gladmelding om at det er avsatt penger på budsjettet og at arbeidene starter allerede i mai måned. Vi gleder oss til å se resultatet.



Villy Kolstad

Snømåking

En god gammeldags vinter med store snømengder har gitt store utfordringer til brøyting av fortau og veier på Høybråten. Velforeningen har mottatt en del klager, spesielt fra beboere som bor i veier som kommunen sorterer under begrepet private veier. Disse veiene har i alle tidligere år vært brøytet, ryddet og strødd, men i år unnlot samferdselsetaten å utføre arbeidet uten å varsle de berørte beboerne. Dette førte selvfølgelig til store problemer for beboerne. Velforeningen arbeider med saken, med henvendelse både til samferdselsetaten og bydel Stovner. Vi har mottatt en liste fra samferdselsetaten over private veier som ikke vil bli ryddet og brøytet på Høybråten, og det ser ikke ut til at disse veiene vil bli tatt med i budsjettet for neste vintersesong.

Det blir opptil beboerne selv å bestille og betale brøyting fra private aktører.

Jeg har registrert at mange av beboerne i disse veiene har brukt sine egne snøfresere og holdt veiene åpne. En stor takk til disse ildsjelene.

Villy Kolstad



Redaktørens hjørne

Vi er oppe i 32 sider og det er bra, men det er fremdeles mye det ikke er skrevet om, og som jeg mener bør komme på papiret. Det er ikke så mange igjen som husker de riktig gamle dager, og loddet faller på min generasjon å skrive ned alt som bør huskes for senere tid. Selv min egen oppvekst begynner å få en historisk verdi og det er meget vanskelig å akseptere.

Eilif, du begynner å bli gammel!

Siden jeg begynte med Vel-Nytt, har jeg lært masse om dette unike stedet vi bor på. Høybråten er ei lita bygd i en stor by. Før 1905 var det bare skog, fjell og bratte bakker. Vi hadde en hovedbane med tog som ikke stoppet. Nybyggerne som kom hit i 1905 og senere, har ved dugnad og hardt arbeid skapt det samfunnet vi har rundt oss. Mye ble gjort, men mye ble også uteglemt, noe vi sliter med i dag. Hadde det vært en generalplan i planleggingen av stedet vårt, ville sannsynligvis Stovner i dag vært en del av Høybråten Bydel. "TENK DET HEDDA"

Ha en god sommer.

Eilif Holen

Det skapes kunst på Høybråten



Av Eilif Holen

I denne garasjen skapes det kunst, stor kunst. Gipsmodellene er et viktig trinn i prosessen frem til en ferdig skulptur i bronse, plast eller stein.

Rundt juletider i fjor var jeg så heldig å få være med på utviklingen av nok en skulptur. Den skal være ferdig til avduking i Trondheim til sommeren, og er av Trondheims store "musikersonn", Arve Tellefsen.

Framgangsmåten for å lage en skulptur, er følgende:

Per Ung lager sin skulptur i leire, denne gangen i full størrelse. Så slipper gipsmakeren til. Han dekker hele figuren med gips, men sørger for at enkelte deler, som armer, bein osv, kan stykkes opp i fornuftige mindre deler. Disse skal igjen i sin negative form, representerer den sanne figuren. Trikset er å vite hvor hver del skal kunne skilles fra den andre, og å sørge for at leira slipper den enkelte delen som planlagt.

På en garasjeport på toppen av Olsebakken står det et skilt: KLUGES GIPS OG MODELLVERKSTED. Bak porten står en gipsmodell av Arve Tellefsen.

Produktet er nå en mengde mindre deler som, hvis de blir satt riktig sammen, gir en negativ skulptur.

Alle disse negative bestanddelene, blir så satt inn med et 'slipp-belegg', før de blir fylt med gips. Når dette er tørt, hogges den negative formen av, og delen er blitt en positiv gipsavstøpning i full størrelse. Når alle disse enkelte bestanddeler settes sammen, har vi en gipsskulptur klar for neste trinn i prosessen.

Alle delene blir så sendt til et støperi på Etterstad. Der gjentas prosessen. Hver del blir satt inn med voks, før den nok en gang blir dekket av gips. Tykkelsen på vokslaget blir tykkelsen på bronzen og vil være 2-4mm. En må passe på at bronzen ikke blir for tykk, for da vil det oppstå spenning i metallet. Neste skritt er å helle flytende bronse mellom disse lagene. Voksen smelter og forsvinner og skulpturdelen er et faktum. Så settes delene sammen ved sveising, sliping og liknende, og fraktes frem til sokkelen. På sokkelen gjøres en siste finpuss før den ferdige skulpturen avdukes.

Jan Kluge er gipsmaker. Dette er et yrke vi trodde hørte fortiden til, den gang husene var kledd med utvendige ornamenter, innvendige lamperosetter og annen krimskrams i vegger og himling. Vi trodde med andre ord at dette var nips som ikke lenger var aktuell i byggeindustrien.

Har en gipsmaker lenger noe å gjøre i dagens byggeindustri med glassfasader og elementbygging? Svaret er enkelt: Nei, de har ikke noe å gjøre i moderne byggeindustri. Men,...tenk deg nå litt om. Ta en tur til byen. Titt på de eldre bygningene i sentrum, se på fasadene, løft blikket til himlingene og ornamentene. Alt dette og mer til, er formet i gips. Ødelegges det, må det repareres, og da trenger du en gipsmaker. Nationalteateret er et meget godt eksempel. Her er det fullt av gipsprodukter, og mange av dem er reparert av gipsmaker Jan Kluge.

I dag er Jan pensjonist, han men driver likevel bak i garasjen sin av og til.

Jan Kluge er en ekte Høybråtengutt, født og oppvokst i vårt nærmiljø. På skolen gikk han en klasse over meg, og han var beste kamerat til min bror Nad.

Far til Jan jobbet på et sted som het Vigeland, hvor nå det var. Det eneste jeg husker, var at broren min av og til kom hjem med flotte gipsfigurer som var laget hos Jan.

Det var nemlig slik at far til Jan Kluge var gipsmakeren til Gustav Vigeland, så Kluge har hatt en finger med i spillet når det gjelder de fleste figurene vi i dag kan beundre i Vigelandsanlegget. Disse figurene har ikke blitt til av seg selv. Det



Her sitter det litt igjen av den negative formen



Gipsmaker Jan Kluge i god stil med albuen



Obs..Det var den fingeren da- men litt "Karlsens Lim" hjelper



Fingeren er på plass. Albuen mangler, men den er klar

er en lang prosess, som gjerne begynner med at kunstneren lager en modell i leire. Ved hjelp av teknikker ukjent for den alminnelige mann, omdannes denne lille leirestrukturen til en gipsmodell i full størrelse. Skulpturen blir så omdannet til en figur i stein eller bronse.

Kunstneren som har skapt verket, er ferdig med sitt verk. Hvis modellen blir godkjent, får han en bestilling, men er egentlig ferdig med oppgaven. Alt det videre arbeidet er opp til håndverkerne som er gipsmakere, metallarbeidere eller steinhoggere. Vi forstår at dette blir en lang og omstendelig prosess.

Roald Kluge, far til Jan, arbeidet som nevnt tidligere for Gustav Vigeland, og var med på å lage figurene i Vigelandsparken. I Vigelandsmuseet står mange av Vigelandts arbeider utstilt, og Jan minnes at han som liten gutt, hadde gleden av å hilse på selveste Gustav Vigeland.

I dag driver Jan sitt gipsmakeri i garasjen sammen med sin sønn Roald. Her skapes kunstverkene. De har hatt mange oppdrag for de fleste av våre kjente skulptører bl.a. Per Ung, Kirsten Kokkin og andre.

-eh-



kuben til Ellingsrud og Mariholtet, som ble omtalt i forrige Vel-nytt, enn under alle broene i Karihaugveien. Alle gode krefter må samles om det. Gi meg gjerne tilbakemeldi

Mølledammen ved Nuggerud

Ellingsrudelva var et kraftsentrum for 150 år siden. Døm den ikke etter den bekken den er i dag. Elva var ganske svær,



FORSVUNNET VANN:

Nuggeruddammen var et forholdsvis stort vann i Ellingsrudelva.

Nå er det ikke noe igjen

Tre saker av interesse for Høybråten

Vel-nyttis alltid aktive redaktør har bedt meg omtale noen "hjertesaker" og hva ståa er for dem nå. Det gjør jeg med glede. Jeg har vært, og er, opptatt av at turveisystemet i Oslo blir fullført etter intensjonene. Det går langsomt, selv om det skjer gledelige ting nå. Og jeg har vært opptatt av mølle- og sagbruksrestene i Ellingsrudelva ved Nuggerud.



Frithjof Funder

Undergang under jernbanen mellom Grorud og Haugenstua

Først noe svært positivt som gir håp for alle venner av turveiene i byggesonen i Oslo, det vil si bebyggelsen utenom Marka. Tanken med de offentlig regulerte turveiene er et mest mulig bilfritt nettverk for turgåere, syklist og skiløpere for rekreasjon og trivsel. Turveien langs Fossumbekken/Tokerudbekken i bunnen av Groruddalen mellom Grorud og Rommen har endelig fått en utbedring ved at det har kommet en gangtunnel under jernbanelegemet. Takket være et årvåkent initiativ har Fri-luftsetaten og Jernbaneverket koordinert sine planer om oppgradering av henhold-



svs turveier og banelegemet. Dermed har vi fått en trivelig turvei fra Alnaparken til Rommensletta ganske nær bekken.

E6 maltrakterte Ellingsrudåsen

Da motorveien ble bygget, skar man den hensynsløst gjennom Ellingsrudåsen uten å ta hensyn til den daglige gangforbindelsen mellom Høybråten og Ellingsrudåsen. Det var blant annet skolevei for barna som nå er i 40-årene. Den brede stien vises fremdeles tydelig oppe i furuskogen langs åsryggen. Noen må ha sovet i timen, eller figurlig talt blitt overkjørt: Veiutbyggen har forsømt seg ved ikke å lage en gangbro fra knausen ved kontorbygget i Karihaugveien 89 og over E6'en. Får vi dette til, vil det dessuten bli en mye bedre trasé for turveien langs Bi-

den, før Elvåga ble demmet opp etter krigen og vannet ledet til Skullerud som drikkevannskilde for store deler av Oslo syd. Mølleruinen er nå skiltet og beskrevet i Groruddalens Historielags årbok for 2005. De svære fundamentene til sagbrukene er ennå mer synlige i terrenget. Som drivkraft trengte disse anleggene en kraftig vannstrøm. Nå er poenget å få merket og målt opp den mølledammen som lå rett oppstrøms og var omtalt i forrige Vel-nytt. Og kanskje få dammen restaurert?

Groruddalen Historielag støtter oss moralsk. Skal vi få det til i samarbeid med grunneieren? I Ljanselva har man fått restaurert en sagdam og sagstue, i Gjersjøelva har man fått satt opp en tro kopi av en gammel oppgangssag. Skal vi være dårligere?

Vennlig hilsen Frithjof Funder

PS: Jeg fikk utgitt en rikt illustrert bok om alle turveiene i Oslo, *Oslo Turvei Guide*, i 2008. Den selges gjennom bokhandel og Turistforeningen. DS.

-FF-



Minner fra gamledager

Slik jeg husker det

av Eilif Holen

Jeg var bare 4 år den gang krigen begynte. Men jeg tror jeg husker masse fly som fløy over Høybråten på vei til Kjeller. Husker også at tyskerne kom og tok over skolen og gjorde den om til kaserne. De kom opp Olsebakken i fast krigsmarsj, det var ikke noe 17.mai tog akkurat. Jeg og en kompis stod ved "Huset Vårt", skrekkslagne, men også meget nysgjerrige. Garasjen til Nilsen (Holmsen), den gang stall, ble også rekvirert, likeledes vår hage, hvor en stor, flott, hvit hest ble plassert, bundet til en bjørk. Det flate taket på hjemmet mitt i Fredheimvn 4 ble også okkupert. Det ble plassert en mitaljøsø ved siden av pipa. Tyskerne skulle forsvare oss fra engelskmennene ble vi fortalt, men far som kunne tysk, kjeppjaget dem vekk det øyeblikket han kom hjem fra jobben i byen. Dette ble respekt.

Jeg husker også at nazistene beslagla alle radioer. De ble lagret på skolen. Lærer Gårdsmoen som hadde nøkkel til skolebygningen, gikk tilbake og hentet sin radio uten å bli oppdaget og gjemte den i potetkjelleren. Ved slutten av krigen husker jeg at jeg og min venn Agnar måtte opp av snekerbua i kjelleren ved 18.30 tiden, for da skulle far hans og far min ned å snekre. (vaktskifte)

På Høybråten stasjon var det en kiosk. Den lå med åpningen mot venteværelset og hadde lager i det lille tilbygget som vender ut mot Linjebakken. En tysk soldat kjøpte en stor sjokoladefrosk til meg, og jeg gikk hjem og fortalte mor hvor snille disse soldatene var. Men da skulle du hørt! Det er vel derfor jeg husker det så godt.

Høybråten og Stovner, som det het den gang, var ikke store greiene. Totalt var vi nok ikke mer enn 1500 mennesker, og de fleste bodde i små hytter. Noen av disse hyttene kan en fremdeles finne, men det er ikke



Denne hytta sto i Ellingsrudveien og er et typisk bilde av hyttene på Høybråten

mange igjen.

Hyttene var som regel bygd over samme lest. Slik jeg husker det, var det et inngangsparti, kjøkken og stue nede og soverom oppe med trapp på yttersiden. Hyttene var bygd med ytterpanel, tjærepanel, avispanel og innepanel. Vinduene var enkle og hadde



Olsetoppen mot vest. På bilde ser en minst 2 hus oppført som beskrevet.

små ruter med ett glass.



Huset til Hermanssen i Fredheimvn 21 er et av de siste av den gamle husformen

De større husene var alle av samme slag: Inngangsveranda mot nord, så inn i en gang med trapp opp til annen etasje. Til venstre i første etasje kom du inn i kjøkkenet med en ovn på høyre side. Det var fordi pipa alltid sto midt i huset. Syd for kjøkkenet var det som oftest soverom, og mot vest lå stua gjerne med en kamin i kroken mot pipa. Syd for stua var det veranda med fargede glass-

ruter.

Det ble sagt at disse husene var ferdighus bygd av russisk tømmer fra en båt som hadde forlist, men dette har jeg aldri fått bekreftet. Alle husene var laftet, de var uisolert og trekkfulle, så de var meget kalde om vinteren. Kjøkkenet ble derfor oppholdsstedet. Finstua ble vanligvis brukt som soverom for barna, men den var ikke noe lekerom, takk! Finnmøblene var dekket til med et hvite laken og var bare til bruk om søndagene og ved spesielle begivenheter.

Annen etasje var vanligvis leid bort.

Innredningen av annen etasje var som i første etasje, men her var taket skrått både mot nord og syd.

Alle husene hadde kjeller. Grunnmuren var laget av store, finhogde, tilpassede steiner. Husene lå gjerne i en bakke og hadde egen kjellerinngang. Der dette ikke var mulig, var det kjellerinngang med trapp og lem på yttersiden.

Som nevnt var alle husene laftet, og tømmeret var rått. Dette gjorde at husene tørket på grunnmuren, og på solsiden ble husene skeive.

Jeg har tenkt mye på hvordan logistikken virket den gangen. Hvordan fikk de frem byggematerialer, hvor kom de svære steinene de brukt i grunnmurene fra, og hvordan fikk de disse steinene på plass?

Veinettet var også noe annerledes. En kan undres på hvorfor ingen veier på Høybråten er rette. Det er fordi veien måtte følge terrenget der det var mest høvelig å komme frem. Linjeveien stoppet ved Vardeheimveien. Mellom Vardeheimveien og Myrbakkveien var det en stor kløft. Den het "Hvervenbakken". Linjeveien mellom Bergtunveien og Idrettsveien hadde også en

meget bratt bakke. Den

ble kalt "Stjernebakken" etter huset til Karl Hovelsen som het "Nordstjernen".

Der Bikuben går i dag var det bare myr hvor en kunne plukke multer om høsten.

Karl Andersens vei er ny. Det at den ender



Veikrysset som ikke er et veikryss

i Vardeheimveien på toppen ved E6, er både riktig og forvirrende, spesielt for utenforstående. Det har jeg ofte opplevde i mine 13 år som klubbvert for Jazz på Vardeheim. Det å forklare at for å komme til Vardeheim fra Oslo bør du kjøre av ved Furuset. Der





Den gamle traseen til Vardeheimvn ned mot Strømsveien

står det et skilt til Høybråten. Følg veien som snirkler seg frem over motorveien. Passer et lyskryss. Første vei til høyre viser til Høybråten. Glem den, bare fortsett rett frem. Veien heter Karihaugsveien, og de tre neste avkjørsleene til venstre heter: Skanseveien, Folkvangveien og til slutt Karl Andersens vei. Sving inn Karl Andersens vei, kjør over en del fartsdumper og trange veibaner, se opp for parkerte biler, kjør opp en slak bakke som svinger til venstre, og vips er du i Vardeheimveien! Her er det ikke noe veikryss, men du er i Vardeheimveien. Har du fulgt godt med, ser du et skilt på toppen av bakken hvor det står at du kom fra Karl Andersens vei, men fortsetter inn Vardeheimveien. Vardeheim selskapslokaler ligger da på venstre side et lite stykke nede i veien. Kommer du

til Høybråtenveien, har du kjørt for langt og må snu.

Enkelt ikke sant!

....men det har ikke alltid vært sånn!

I de riktig gamle dager, den gang jeg var ung, før krigen, sluttet Vardeheimveien på toppen der Karl Andersens vei begynner. Fra toppen fortsatte veien i en sti videre ned til venstre mot Strømsveien. Granliveien gikk heller ikke helt frem til Strømsveien, men stoppet ved snarveien (Hanerbakken eller Tråkka) mellom

Kleiva og Granliveien.

Mot slutten av krigen ble det satt i gang arbeid med å forlenge begge disse veiene frem til Strømsveien. Arbeidene ble utført av russiske krigsfanger under oppsyn av tyskere. Jeg var ikke mer enn 7-8 år den gangen, men husker godt den forferdelige tilstanden disse fangene var i. Uten at jeg husker detaljer, ga vi dem mat, noe vi fikk lov til av tyskerne. De snudde gjerne ryggen til, for ikke å se hva vi gjorde. Oppsynsmannen, sto gjerne nede ved Strømsveien for å passe på at andre tyskere ikke kom uventet på mens vi ga dem mat. Hvor vi fikk maten fra, husker jeg ikke. Trær ble hogd og veien formet. Hvor gikk traseen?

Den gikk over skjæringa til E6, mot Elling-

srudelva og kom ut omtrent der gangveien i dag går fra Maxbo til Lørenskog stasjon.

I dag ligger omtrent 50 meter av Vardeheimveien igjen i det som kalles søndre del av Tchudiskogen, eller "Trollskogen" som skolebarna kaller den.

Denne skogen som var så idyllisk før, har de yngste elevene på Høybråten skole brukt som uteskole. Der har elevene lekt, grillt pølser eller spist matpakka si. Stedet har vært svært populært, selv om det kan virke langt å gå fra skolen. Nå er det slutt. Stedet er blitt en søppelplass med flere dusin bildekk spredt rundt omkring. Hva de bildekkene gjør der, skjønner jeg ikke, men noen sier de er brukt til blinkstøtte for paintgun-kriging. I selve traseen til Vardeheimveien ligger en ramme på 4 x 8 meter som sannsynlig har vært fundamentet for et telt eller noe liknende. Skolen mener at det kan ha vært teltplass for polakker, andre mener at det kan ha vært dyrket hasj der.

Høybråten skole er i alle fall interessert i få stedet ryddet til den idyll det var før. Stedet kan kanskje bli et hyggested i noen år til, før eieren realiserer sine byggeplaner.

Jeg har alltid undret meg over hvor flink Anton Tshudi var som klarte å selge tomter her oppe mellom bakker og berg. Alt går jo opp og ned. Det er som å ta et vilkårlig snitt på 400 mål i Østmarka og lage en bydel ut av det. Ikke var det vann, ikke var det strøm, veiene eksisterte ikke og ikke hadde folk tilgang til gravemaskiner og andre redskaper slik vi kjenner det i dag. Høybråtenveien som var vår første vei, gikk fra Grorud stasjon til Lørenskog stasjon og var egentlig bare en sti. "Our forfathers" som amerikanerne kaller urbefolkningen sin, bygde vei på dugnad. Arbeidene på Høybråtenveien ble gjerne gjort på vei hjem fra jobben i byen. Konene møtte sine menn med middagen i spann, og det ble vei ut av det. Det må ha vært et forferdelig slit. Vi burde minnes våre forfedre med ærbødighet over at vi har fått et så flott sted å bo.

-eh-

17.MAI KORPSET SOM BLIR YNGRE OG YNGRE

Siden denne starten har korpset variert i størrelse mellom 20 og 30 deltakere og spesielt gledelig er det at mange yngre har kommet til.

Korps-aktiviteten har lange tradisjoner på Høybråten. Det begynte med nybyggernes korps i 1915. Siste skudd på stammen er "17. mai korpset" som ble etablert i 1994. Korpset har 15 års jubileum i år og er et sjeldent eksempel på et veterankorps som bare blir yngre!

Initiativtakere var Tor Nilsen og Frank Rylander, begge med svært lang fartstid innenfor skolekorps og ungdomskorps på Høybråten. Rolf Torbo kom til som notansvarlig og dermed var et "styre" på plass i dette som som er ett av flere eksempler på den gode Høybråten-patriotismen: Vi ville rett og slett ha mer musikk og liv i 17.mai-feiringen. Kunstnerisk leder og glimrende inspirator for korpset har i samtlige år vært Claus Olsen.

Frank og Tor hadde god oversikt over "pensjonerte" korpsmusikanter i nærområdet og allerede første året kunne korpset mønstre ca. 20 musikanter! Vi ønsker oss likevel flere musikanter og kan lokke med et hyggelig miljø uten sjenerende kvalitetskrav og opptaksprøver: Alle er velkommen!

Vi er et sesongkorps som øver fra påske til 17. mai og gjenoppstår gjerne i begynnelsen av juni, hvor vi de siste årene har bidratt ved Velforeningens tradisjonelle park-kveld.

Korpsets spiller velkjent stoff fra marsj-repertoaret supplert med litt swingstoff, alt med moderat vanskegrad. På tross av sin noe sesongpregede tilværelse låter korpset omtrent som et gjennomsnittlig norsk janitsjar-korps.

Vi gleder oss til nok en gang å få være med å sette farge på den flotte opplevelsen det er med 17. mai-feiring på Høybråten!

Rolf Torbo

Høybråten
Fysikalske Institutt

I innbydende lokaler kan vi tilby:

* Fysioterapi * Manuellterapi * OMI * Lymfødembehandling	* Akupunktur NAFO (tidl. NFKA) * Medisinsk treningsterapi * Treningsmuligheter
---	--

AVTALE MED BYDELEN

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo (tidl. postkontoret)

Tlf: 22214949 Faks: 22214947

På flukt til Sverige

Flukten til Sverige mai 1942 med Kjell Kristoffersen, Øistein Jørgensen og Rolf Henriksen

som gjenfortalt av Trond Varang som har forsøkt å gå opp ruta basert på Kjells beskrivelse.

Eilif Holen

Den spede begynnelsen til Milorg ble lagt alt under og like etter felttoget i 1940. I et land med svært begrensede militære tradisjoner og hvor forsvarsviljen i flere tiår hadde vært liten, vokste det frem en hemmelig illegal motstandsorganisasjon, Milorg. Oppgavene til Milorg kom etter hvert til å bestå i å være i beredskap for aktiv kamp i tilfelle av invasjon eller tysk sammenbrudd og å redusere tyskerne sin kampkraft ved sabotasje. Ved frigjøringen ble de pålagt store oppgaver for å opprettholde fred og orden i landet.

På Høybråten og Stovner skjedde også ting og jeg viser til både fra beretningen om Leif Hovelsen og Øivind Bentzen, Anders Ekanger, 8.mai plassen m.m. Den gang var Høybråten og Stovner ett og det er meget vanskelig å skille Høybråten fra Stovner. Dette er felles historie.

Det skjedde mye i vårt lokalmiljø som bør skrives ned for ettertiden, for her er flere historier og opplevelser å ta tak i mens vi fremdeles har førstehånds informasjon tilgjengelig.

Kjell Kristoffersen er født i 1918 og var knappe 22 år den gang tyskerne kom. På Høybråten var Kjell en eminent turner og idrettsmann. Han var flink til alt, både sommeridrett og vintersport og sto aldri tilbake for å ta i et tak hvor krefter trengtes. Høybråten Idrettsplass er skapt på dugnad med spade, trillebår og krafse. Fyllmassen ble kjørt opp fra teglverkene på Alnabru og spredt for hånd, og Kjell Kristoffersen var en av de ivrigste dugnadsarbeiderne. Så kom plutselig krigen og all samling av mennesker ble forbudt. Tenk deg hvilke frustrasjoner dette ga.

Norge var ikke beredt til krig, langt mindre å underkaste seg en fremmed makt. Husk det var bare 35 år siden vår union med Sverige ble oppløst.

Styringsmaktene med Kongen i spissen var reist til England. Nyheter var sensurert, hvor sto vi? Hva skulle vi gjøre?

Tysklands stadige fremgang på verdensfronten ga inntrykk av at de var uovervinnelige. Alle radioer var blitt konfiskert. Usensurerte nyheter var forbeholdt bare de som hadde klart å gjemme vekk radioen. Å ha radio var forbudt, og man måtte

være meget forsiktig med hvem man formidlet nyhetene videre til. Illegal presse ble igangsatt, noe nazistene var etter hele tiden. Blant ungdommen var det mye pessimisme og mismot. Ikke alle var som Kjakan og Max Manus, men det manglet ikke på kampånd.

De som hadde vært med i april dagene ville gjøre mer. Noen hadde gjemt unna våpen og utstyr, og de fortsatte å ha kontakt seg imellom. Idrettslagene ble en meget viktig del av dette.

Etter hvert begynte det å danne seg et motstandsmønster. Nazistene var livredde for skauen, så der hadde gutta et fristed, og det ble dannet en hjemmefront. Lokale lag formet seg etter hvert og viste vilje til å kjempe for et fritt Norge.

Det skremmende var at ikke alle var av lik oppfatning. Noen var tyskervennlige og så en fordel av å bli styrt av dette landet i syd som hadde klart å få orden på seg selv over de siste 20 årene. En annen ting var at engelskmennene var de store imperialister og en kolonimakt i verdensformat, og dette var heller ikke så bra. Kongen og regjeringen var rømt til England. Det ga oss håp om hjelp derifra.

På Høybråten hadde vi i også en del kommunister og de var Sovjetvennlige. Nei - lett var det ikke.

Kommunistene var de som kom først i gang med motstandsarbeidet. Nyhetsformidling via illegale aviser kom i gang straks etter at Hitler angrep Sovjetunionen, og vi lærte at det skjedde ting også andre steder i landet.

Her på Høybråten ble det dannet en gruppe hvor alle kjente hverandre godt. Disse var Thor Eliesen, Arthur Hammer, Ivar Hansen, Olaf Bratlie, Norman, Leif og Torbjørn Skøyen og Kjell Kristoffersen. Møtene ble holdt først i hytta hos Hammer, før de flyttet til 2. etasje på låven bak huset til Arthur. Her hadde de innredet seg slik at hvis noen uvedkommende kom inn døra nede, gikk en alarm, og flukt var mulig gjennom ei dør som bare kunne åpnes fra innsiden, og førte rett ut i skauen bak låven.

En vervekampanje ble igangsatt for å samle de yngre gutta på stedet og Kjell Kristoffersen fikk ansvaret. Alle fikk i oppdrag å liste opp ca. 20 navn, som så ble merket som troverdige eller ikke troverdig. Med dette mente de å kunne sortere ut de som var tyskervennlige og derved farlige for organisasjonen.

På låven var det opplæring i våpenbruk. Våpen som Colt, Stenguns, og sprengstoff som kunne formes (plastics) og eggranater



*Kjell Kristoffersen hjemme i stua.
Han fylte 91 år den 31 mars.*

ble tryllet frem.

Kjell forteller at etter å ha vært med på 7-8 møter ville Arthur Hammer ha ham med til Østmarksetra hvor de skulle møte en lignende gruppe fra Hellerud. Temaet var å snakke om samarbeid. Møteplassen var i badstua på Østmarksetra og var et strengt lukket forum.

Det var gitt klar beskjed om aldri å bruke navn på møtedeltagere for å unngå muligheten til referanse hvis noen ble tatt. Likevel var det en som sa: "Jasså – er det deg Kjell?". Vedkommende hadde gått i klassen til Kjell på middelskolen på Bryn og det viste seg senere at han var tysker-vennlig og hadde infiltrert seg.

Rett etter dette begynte ting å skje. En dag kom to barske karer hjem og spurte etter Kjell. Han var heldigvis ikke hjemme. Mor hans ante uro og sendte broren Finn ut for å finne ham. Kjell og Øistein Jørgensen var i skauen. De hadde bygd ei hytte oppe ved Grønnlia syd for Furuset hvor de jaktet på årfugl. De hadde gått opp om kvelden for å jakte i grålysninga neste morgen på myrene lenger opp. Etter jakta gikk de tilbake til hytta og sov litt før de satte nesa hjemover. Turen gikk gjerne over begge skansene og ned til Folkevangveien. Dette visste Finn og satt der han til gutta kom. Øistein bodde i ei hytte i Bergtunveien 10. Dit gikk de og holdt seg skjult i flere dager.

Thor Eliesen ble kontaktet og Kjell ble bedt om å komme seg over til Sverige snarest. Han skulle oppsøke ei dame på Kampen. Hun ville ordne med reiseruta, men hun var tydeligvis ei opptatt dame. Etter et par forsøk traff han dama og fikk utlevert en Colt pistol og en konvolutt med reiserute til Sverige.

Øistein bestemte å bli med, og de pakket i henhold til instruks mat for to dager. Mens de satt og planla reiseruta, kom plutselig Rolf Henriksen busende inn uten å banke på døra. Han skjønte hva vi holdt på med og insisterte på å være med han også.

Kjell forteller

Nazistene hadde delt landet opp i bevegelsesområder hvor en kunne bevege seg fritt. For oss på Høybråten gikk denne grensen ved Enebakk så vi kunne ta busen til et sted på vestsiden av Øyeren.

Her tok Kjell, Øistein og Rolf kontakt med en lokal kjentmann, en byggmester Sten, som det sto i reiseruta. Han fikk oss over Øyeren i robåt og insisterte på å følge oss videre. Vi hadde både reiserute og kompass så nå var det bare å følge ruta videre. Sten ble likevel med oss opp til Bølertjennet hvor han også hadde en båt. Vi rodde over vannet, og han fulgte oss vider helt opp til Sollia hvor bror hans bodde. Fra Sollia skulle vi følge Dalselva sydoover mot Hemnes Gård, men vi måtte passe oss, for der lå det hird og noen ganger tyskere. Bror til Sten fulgte oss sydoover et stykke til vi krysset elva. "Herfra må dere klarer dere selv, ta opp til venstre til dere kommer til jernbanen (Aurskog-Høland banen) og over til en som heter Tømmerbråten. Han er kontaktmann og vil føre dere videre."

Da vi kom til Tømmerbråten ble vi møtt av et kvinnemenneske som straks skjønte hva det gjaldt. "Kom dere vekk" skrek hun "skal dere drepe far min". Så truet hun med å ringe politiet og det var nok for oss. Vi stakk og måtte finne resten av veien på egen hånd og det var ikke lett. Hvor på reiseruta vi var viste vi ikke men vi gikk østover. Idet det begynte å kvelde kom vi til en bratt bakke hvor vi slo oss til for natta. Vi var bare i begynnelsen av mai mnd., og snøen lå fremdeles i mothellinga. Det ble en lang og kald natt. I grålysninga neste morgen fikk vi i oss litt mat før vi fortsatte østover. Midt på dagen kom vi frem til noen svære stabler av bjørkeved som lå ved en dårlig vei. Her tok vi en hvil og prøvde å orientere oss. Det krydde av vann rundt oss og vi var usikre på hvor vi var, men vi fortsatte østover så godt det lot seg gjøre. Igjen kom vi frem til en kjempestor stabel med bjørkeved og vi var usikre på om vi var gått i ring. Seint var det blitt også og mat var det tynt med. Kaldt var det også, så vi besluttet å slå oss til for natta, med frisk start neste morgen.

Da det begynte å bli mørkt hørte vi en dur komme mot oss, først langt borte, så etter hvert nærmere og nærmere. Tilslutt kom det ut av mørket en svær lastebil med blendingslykter som slapp igjennom bare to tynne striper med lys. Gutta gikk i dekning bak vedstablene mens jeg tok med meg fiskestanga og gikk ut i veien for å stoppe bilen. I førerhuset satt det to gutter og to jenter og de hadde tydeligvis drama litt på forhånd. Jeg spurte om de hadde sett et par karer nede i veien for jeg hadde rotet meg vekk fra fiskelaget og lette etter noe som het Langevann hvor vi skulle treffes og om de kunne fortelle meg veien dit.

"Skal dere til Sverige?" spurte sjåføren lurt. "Hvis så er får du bare hoppe opp på lasset så skal vi hjelpe deg, og du er sikkert ikke alene. Få frem de andre så reiser vi opp til hytta vår og tar resten i morgen." Vi kløv opp på lasset og klorte oss fast. Bilen hadde et kjempelass med knott og vi hang fast så godt vi kunne.

Fremme ved hytta ble det stekt flesk og



Fluktruta til Kjell Kristoffersen, Øistein Jørgensen og Rolf Henriksen gikk med buss til Enebakk, over Øyeren i robåt, opp til Bølertsjøen, over Bølertsjøen i robåt, ned til Sollia, videre ned forbi Hemnes mot Skullerud stasjon. Før Skullerud opp mot øst, hvoretter de gikk seg vill. Turen over grensen gikk med lokale knottfabrikanter. Turen tok 3 dager i mai 1942

egg, og Øistein som hadde tatt med ei flaske HB, skjenket en dram som hjalp på stemningen.

Kjell begynte å bli nervøs for neste dag og mente at de måtte avgårde allerede i grålysningen. "Slapp av, jeg skal kjøre dere jeg" sa sjåføren. Vi satte oss inn alle fire i førerhuset. Her var det masse plass. Vi tok farvel med jentene og den andre gutten som ble igjen i hytta. Etter å ha kjørt et stykke nedover fikk vi beskjed om å legge oss ned på gulvet og å være helt stille. Vi skulle gjennom en kontrollpost, men det var ingenting å bry seg om for de kjente sjåføren og han ble aldri kontrollert. Kjell tok frem Colten og var klar til å skyte. Det gikk bra, vi ble ikke stoppet.

Så kjørte han et lite stykke til før han stoppet og vi fikk beskjed om å komme oss ut. "Jeg skal følge dere resten av veien. Jeg kjenner'n Pål- har vært sammen med datteren hans. Flott fyr". Pål var vår kontaktmann i Sverige og bodde rett innenfor grensen.

Fremme i Sverige

Vel fremme takket vi for hjelpen og ga ham noen kroner vi hadde med oss. Han skulle ikke ha noe, men tok likevel i mot pengene. Så forsvant han tilbake over grensen. Det var ikke lyst ennå så vi gikk inn på låven for å vente til det ble liv på gården. Etter en times tid så vi lysene bli tent og vi identifiserte oss. Pål var en stor, tjukk kar og vi skjønte at vi var i Sverige hvor det var mat nok. Nok en gang ble det flesk og egg hvoretter vi i henhold til instruks leverte fra oss papirer og pistolen.

Pål ringte så en svensk militærførlegning som ville komme for å hente oss. Det var viktig at vi ikke identifiserte oss til Lensmannen for da kunne vi risikere å bli sent tilbake.

Etter et par timer kom det en bil med to svenske militære som kjørte oss til en svenske militærførlegning. Her ble vi badet å tatt blodprøve av. Så ble vi liggende

i tre, fire dager før en bil fra den norske mottagerforlegningen kom for å hente oss. Den fraktet oss til Kjeseter hvor vi ble registrert inn.

Etter 8/10 dager ble vi overførte til Øreryd i Skåne. Øreryd var et helvete på jord som jeg aldri vil glemme. Et flyktnings asyl av verste slag, styrt av en norsk guttegjeng på 12/14 mann. Sjefen var et grusomt maktmenneske som elsket å terrorisere oss andre.

Utdeling av mat var en viktig del av asyllivet og den som ikke klarte å kare til seg fikk ikke noe. Dette styrte disse gutta med beinhard makt. Fikk du ikke mat første gang så ble det ingen påfyll. De oppførte seg som gribber og jeg protesterte og sa fordelingen av maten måtte være rettferdig slik at alle ville få. Jeg fikk beskjed om å holde kjeft og resultatet av det hele var at jeg ble satt til å tømme latrina annenhver dag og det var mildt sagt en møkkajob men jeg hadde ikke noe valg.

Vi hadde en viss frihet på asyllet og en dag jeg og noen av mine venner var ute og gikk traff vi en svenske. I samtalen med ham spurte jeg om det var noe lensstyre her.

Ja det er det. Det ligger der og der og det er bare å gå opp til det store huset.

Etter et par dager oppsøkte jeg stedet og traff noen hyggelige karer. Jeg sa som det var og at vi må vekk. Greit fikk vi til svar. Kan du stille med 10 karer, og det bekreftet jeg. Vi trenger dere i hytta ved Hestskotjern, men da må dere hugge ved. Stedet ligger oppe i Dalane. Dere får kr 1.05 pr. reis som dere hugger, og vi holder kokke og mat.

Avtalen var i orden, og etter å ha klargjort med ledelsen på asyllet, reiste vi uten å informere bøllene.

Oppe i skauen koste vi oss med jobben, men aldri før har jeg opplevd så mye mygg. Da vi fikk vår første lønning tok vi en tur til nærmeste by. Det var Lexan, og den lå bare 3 mil unna. Ikke en bil å se, så vi måtte gå hele veien. Det tok hele dagen og slet voldsomt på

Fortsetter side 29

KAMP MOT TYSKERNE MED SKI PÅ BEINA

Som fortalt av Øivind Berntzen til Eilif Holen

I april dagene 1940 gikk åtte gutter fra Høybråten og Stovner Idrettsforening på ski fra Stovner til Gålå i Gudbrandsdalen. De ville delta i kampene som skulle hindre tyskerne i å okkupere Norge. De ble raskt innlemmet i Kaptein Sten Abels skiløperkompani og skilt ut som eget lag for å observere fremgangen til de tyske styrkene.

Hver fjerde nordmann har sett filmen om Max Manus. Igjen har vi fått krigens spenning og frykt innpå oss, og det bli nok ikke den siste. Her på Høybråten har vi hatt vår egen spenning og grufulle minner, noe vi har prøvd å gjenfortelle i tidligere numre, både fra beretningen om Leif Hovelsen og Øivind Bentzen, 8 mai plassen m.m. Selv føler jeg det er for tidelig å slippe ballen. Her er det mer å hente, og jeg syntes dette må på plass mens vi fremdeles har mennesker som kan fortelle om det.

Kampene ved Stryken.

På radioen den 11. april 1940 ble det fortalt om store kamper ved Stryken. Åtte uredde gutter fra Høybråten og Stovner Idrettsforening hørte på dette og tenkte at dette måtte være noe for dem. De hadde både kunnskap om ski og våpen, for hvem gikk ikke i skauen på jakt etter både fugl, hare og rådyr? Snøen lå dyp og skiføret var fortsatt meget bra.

Blant de åtte var Øivind og Tormod Berntzen, Sverre Sandberg og Roy Andersen. I dag er Øivind den eneste igjen av disse guttene og jeg har vært så heldig å få ham til å fortelle:



Noen av gutta utenfor bedehuset i Nykirke i Snertingdal



Skilaget tar en fortjent hvil i det flotte aprilværet

Tatt i mot med åpne armer

Uten egentlig å vite hva vi gikk til, pakket vi niste med litt mat og andre personlige nødvendigheter. Turen gikk over jordene og over Trondhjemsveien. Vi gikk over Sinober og videre gjennom Nordmarka til Mago hvor vi overnattet i en låve. På Mago var det fullt av folk som hadde flyktet fra Oslo. De fortalte at de militære lå nede ved Harestuvannet og dit var det kort vei. Vi gikk i fin diagonalstil over vannet og ble vi tatt imot med åpne armer. Uthvilte forsterkninger som hadde med seg ski var et kjærkomment tilskudd.

Ved jernbaneundergangen var det satt opp sperringer både for tog og biler med svære tømmerstokker. Det hadde allerede vært trefninger med tyske fortropper som var blitt slått tilbake, og kampviljen var på topp. Kommandanten Kaptein Sten Abel ønsket oss velkommen og vi ble straks sendt videre med bil til Brandbu for å bli innrullert og få utlevert utstyr.

Dra hjem til mor

På Brandbu var det full mobilisering med ca. 1000 mann som alle var klare for kamper på fronten. Militære effekter og våpen fra Helgelandsmoen og Hvalsmoen var overført til Brandbu i løpet av det siste døgn.

Guttene stilte seg i kø og fikk utlevert utstyr. Da det var

min tur spurte majoren hvor gammel jeg var og hvor jeg hadde tjenestegjort. Jeg svarte som sant var at jeg var 19 år og ville tjenestegjøre her. Da tok majoren en titt til på meg og sa at jeg hadde ikke noe der å gjøre. Jeg burde snarest dra hjem til moren min. Men jeg lot meg ikke stoppe. Forsyningene lå i et kjempestort telt. Jeg snek meg rundt på baksiden, løftet opp teltduken, krøp inn og forsynte meg med det samme som de andre.

Store krav til skiferdigheter

Deretter ble vi sendt tilbake til Stryken. På grunn av våre gode skiferdigheter ble vi straks innlemmet i Kaptein Sten Abels skiløperkompani og skilt ut som eget lag for å observere fremgangen til de tyske styrkene. Vi skulle ligge langt oppe i åsen og følge tyskernes fremrykninger.

Tyskerne visste godt hvor vi var og fulgte oss med kikkert. Men på grunn av all snøen og de hvite kamuflasjedraktene var vi usynlige mål. Det snødde i ett sett i åtte dager, og det satte store krav til våre skiferdigheter. Vi både beskytt og bombet, men ingen av oss ble truffet. Etter litt over en uke var kampene over. Styrkene hadde klart å hindre tyskernes fremmarsj. Men tyskerne hadde klart å bryte seg gjennom på Jevnaker og vi var redde de ville falle oss i ryggen derifra. Laget vårt ble sendt over mot Roa i tilfelle de kom den veien, men tyskerne var allerede på vei opp langs Randsfjorden.

Oppmuntret av engelskmenn

Vi ble samlet med de andre og først sendt med buss til Brandbu. Derfra tok vi tog til Eina hvor vi øyeblikkelig ble sendt mot Randsfjorden for å følge tyskerne fremrykninger. Tyskerne var forlenget dratt videre mot Dokka, Etnedal og Valdres. Vi reiste videre over Gjøvik til



Hytta ved Synsfjell hvor vi gravde ned våre militære effekter

Nykirke i Snertingdal. Her ble vi innlosjert på bedehuset og traff engelskmenn. Det var for oss en sterk oppmuntring. Skilaget vårt ble utrustet med kart og kompass og sendt mot Dokka for å observere.

Tilbake til tomt hus

Vi ble fortalt at de tyske troppene var på vei mot oss, men på Dokka var det ingen tyskere. Av en eller annen grunn gikk vi i en stor ring for å komme tilbake og var borte i to dager. Da vi kom tilbake til bedehuset ved Nykirke var alle dratt. Alt vi

hadde tatt med oss hjemmefra var borte, ryggsekk og sivile klær m.m. Situasjonen var meget vanskelig. Vi hadde ikke noen form for kommunikasjon, så vi bestemte oss for å sette nesen nordover over fjellet mot Gausdal. Der lå det 3000 mann som hadde vært i harde kamper.

Ved Svingvoll hadde kompaniet til Sten Abel klart å komme seg innenfor tyskernes linjer og blitt slått. Dette visste ikke vi noe om. Vi hadde mistet kontakten med kompaniet, men vi fortsatte nordover. Det var tøft, for å si det mildt, men i april dagene 1940 gikk jeg på ski fra Stovner til Gålå i Gulbrandsdalen.

Gravde ned utstyret

I Gålå hørte vi om kapitulasjonen. Nå var det bare å bli kvitt utstyret og komme seg hjem. Turen gikk over til Synsfjell hvor en av gutta kjente til ei hytte. Der gravde vi ned alle våpnene og effektene. Så gikk vi ned til Torpa hvor vi fikk skyss til Gjøvik. I Gjøvik tok vi kontakt med den tyske statskommendanten som gav oss en passerseddel tilbake til Oslo. Vi fikk sitte på med en bonde med lastebil som skulle til Oslo.

-eh-

En liten prat med Kjell Eriksen



Av Eilif Holen

1. Kjell, du er snart 74 år, hvorav jeg har kjent deg i minst 60. All denne tid har du drevet med musikk. Hele drivkraften i deg har vært musikken. Hva er det som driver deg?

Det som driver meg, er at jeg fortsatt er veldig glad i å musisere, arrangere og lede band. Jeg er privilegert fordi jeg har en ressurssterk gruppe bak meg.

2. I et radioprogram om Egil Bop Johannessen minnes jeg å ha hørt at han begynte sin interesse for jazzmusikk på Regnbuen. Her gikk han på "Fiven", en sak som ble arrangert for ungdommen hver søndag fra kl 5 til 7, for å hørte Bjarne Nerem. Du var også med her, men du satt på scenen. Fortell?

Som ung musikkstudent var jeg så heldig at jeg fikk spille med Karl Westbys orkester på Regnbuen. I dette orkesteret satt de beste, bl.a. Bjarne Nerem. Jeg

hadde en lærerik og interessant tid i dette fine profesjonelle orkesteret.

3. Storband var din første store lidenskap. Du ville ha ditt eget storband, og jeg tror at ditt første forsøk var allerede som 15 åring på Grorud Høyere Allmennskole som det het den gang. Hvordan gikk dette?

Også i gymnasietiden prioriterte jeg musikk veldig høyt, og jeg startet et 10 manns band. Det gikk selvfølgelig ut over skolearbeidet, men ingen ting stoppet meg, jeg ville spille. Bandet hadde først og fremst oppdrag ved elevsamfunnets arrangementer. Stor stas blant skolens elever og lærere.

4. Det er ikke jazzen i seg selv som er din store lidenskap men klangen. Er det her noe du leter etter?

Som arrangør er jeg selvfølgelig veldig opptatt av klang. Jeg bruker mye tid på å finne en god instrumentering og stemmeføring. Jeg syntes også det er riktig spennende å blande vokal og instrumental klang, - men bare klang er jo ikke nok til å lage god musikk. Jeg vil si, at bortsett fra pop, er jeg glad i mange former for musikk. Jeg går så ofte jeg kan på konserter, men det er jazz som ligger mitt hjerte nærmest.

5. Som lærer har du påvirket mange. Ved Høybråten skoles 50 års jubileum i 1972 fikk du med deg hele lokalsamfunnet i en jubileumsrevy, og noen år tidligere, "Annie Get Your Gun". Dette har du senere gjentatt. Er du også en revymann?

Jeg var i mange år repetitor på teater, mest på Chat Noir, og likte godt å arbeide som teater og revymusiker. Spesielt var samar-

beidet med Einar Schanke og Alfred Næss veldig givende.

6. Denne septetten du har i dag, er minst nr. 25 i rekken. Det er vel ikke den musik-er med respekt for seg selv som ikke har vært med i din septett en eller annen gang. Er du fornøyd nå?

Jeg er veldig fornøyd med at folk vil spille med meg, og det har vært mye fint folk innom. Nå har jeg en stabil gjeng, - fine solister og ensemblemusikere, - så bra at jeg har tatt dem med i studio og laget et par plater. En med jazz og en juleplate og jeg syntes det låter bra.

7. JAZZADU- er en sanggruppe du også har kontroll over. Hva betyr denne for deg?

I alle år har jeg vært opptatt av sanggrupper, og det er veldig utfordrende å arrangere vokalmusikk og samarbeide med Jazzådu. Ekstra moro var det å utvide gruppa til en sangkvintett.

8. Jeg forstår at du skriver alle arrangementene for både Jazzådu og Septetten. Det er da ikke normalt?

Jeg gjør nå det, - kanskje det er "mot normalt".

9. Kjell, du har nettopp gitt en konsert på Vardeheim og det var "Stinn Brakke". Er du fornøyd?

Å spille på Jazz på Vardeheim er en fornøyelse. Føler jeg har super kontakt med publikum og at vi gir det de ønsker. Gleder oss til neste engasjement.

-eh-



Stasjonsfjellet Skole

Skolen har ordet:

Spørsmål:

Av Mats Kristiansen og Kristoffer Bielecki

Hva er det beste med å gå i 9. klasse?

Hva er det verste med å gå i 9?

Har vi for mye lekser?

Hva syntes du om utvalget i kantina?

Trives du i 9a?

Nora Børresen:



- At vi har mat ,helse ,kunst og håndverk

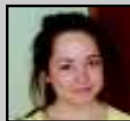
- At vi starter med nynorsk.

- Ja, vi har en del lekser, men det går greit.

- Kanskje litt dårlig.

- Ja, trives veldig godt.

Amalie Schumann:



- At vi ikke er minst lenger.

- Det er vel ikke så ille å gå i niende?

- Til tider.

- Helt greit det.

- Ja, kjempe koselig klasse.

Philip Vethe:



- Vi er ikke minst lenger.

- Lange skoledager.

- Ja, vi får ikke mye fritid.

- Det er bra .

- Ja, bra miljø



Vaktmester Mustafa Abobakar Rashid

MUSTAFA- vaktmesteren vår!

På skolen jobber ikke bare lærere, rektorer og inspektører. Nei, her er det også en vaktmester. Vaktmesteren vår heter Mustafa. Mustafa er en veldig flink vaktmester på skolen vår. Han hjelper oss hvis vi har mistet ballen på taket og hvis noe trenger hjelp til noe er Mustafa der og hjelper dem. Mustafa er ikke bare en flink vaktmester, han er også en veldig hyggelig person. Han gjør alt han kan for å holde skolen i god orden. Han synes at det morsomste med å være vaktmester er å hjelpe elevene, men det er ikke alltid like gøy å være vaktmester synes Mustafa , spesielt når takplatene faller ned ” det er ikke så gøy , siden det er vanskelig å reparere dem” , sier han og ler. Mustafa sine arbeidsdager varer fra 7.30 – 15.30. Mustafa synes at elevene her på Stasjonsfjellet skole er veldig vennlige og hyggelige. Vi er alle enige på denne skolen om at Mustafa er en veldig god vaktmester for skolen vår.

Marcus Kveen og Vegard Johansen

Nå er det ball... igjen!

På Stasjonsfjellet skole ble ballet holdt den 12. Februar. Festklare elever kom for en aften med god musikk og pizza.

Av: Mia Aas Horten & Christine Stryken.

Intervjuoffere: Mats Kristiansen (9a), Mina Bye (9b), Aase Rubach Dahlberg (8d), Danny Duy Khang Vu (8d), Kevin Lervik (9c)

Torsdag den 12.februar; limousinene rullet inn på skolegården til Stasjonsfjellet skole. Ut kommer tiendeklassingene. Dette blir deres siste ball på skolen.

Etter som elevene ankom vestibylen, fikk de champagne. Oppspilte elever presset seg inn i aulaen for å finne plassene sine.

Det var noen elever som var veldig sultne, og som synes det tok litt lang tid før de fikk komme inn å spise. Men da elevene var mette på pizza, var alle fornøyde. Så var det klart for guttene og jentenes tale. Jentene sammenlignet gutter med parfyme, mens guttene sammenlignet jenter med frukt. Gutter og jenter kommer visstnok i alle mulige fasonger, typer og lukter.

Så var det tid for dansing. Det kommer mye

kritikk fra elevene når det gjaldt musikken. Mats Kristiansen fra 9a mener de skulle spilt mer rolig musikk enn bare Lady GaGa. - Det var kult ball, men de spiller aldri noe bra sanger! sier Kevin Lervik (9c)

Aase Rubach Dahlberg og Danny Duy Khang Vu fra 8d sier at ballet minnet mer om disko.

Da det var klart for kveldens kåringer, gikk ballkomiteen opp på scenen. Først var det klart for prinsen og prinsessen. Her kunne en gutt og ei jente fra åttende bli kåret. Prinsen ble Jørgen Prestesæter Stenstad fra 8b. Sofie Zakariassen fra samme klasse ble prinsesse.

På niende trinn var det kronprins og kronprinsesse som var titlene. De kårede var Kristian Sørensen og Kristina Tafjord Bjørnstad fra 9c.

Kongen og dronningen ble Morten Kristiansen og Kristin Kveine fra 10b.

Tross kritikk av musikken, var det et vellykket ball, og elevene så ut til å storkose seg.

--



Mia Aas Horten, Christine Stryken



Anine Andresen, Kristina Fjellhaug, Ida Bergli

Oppkast og mistillit fra foreldre, det er kult det!

av Amalie Schuman

Jeg vil nå skrive en artikkel om et tema som opptar meg. Ungdom og alkohol, og hva som får de til å drikke alkohol.

Debutalderen for å drikke alkohol er på 14-1/2 år. Dette er 3-1/2 år under den lovlig aldersgrensen. Hjernen er fortsatt under utvikling, noe som er en av de mange grunnene til at aldersgrensen er satt på 18 år. Tankegangen hos de fleste på denne alderen er langt fra hvordan den vil være om 10 år, og det samme er dømmekraften.

Selv mord, ran, vold og voldtekt er eksempler på ting med økt risikofaktor når fyll er med i bildet. Likevel er innestraft og paracetospising dagen derpå noe det skrutes av i flere vennekretser. Hvorfor er det slik?

Om noen flere stiller spørsmålet: "Hvorfor drikker du alkohol?" til en 14-åring kan svaret ofte være: "Det er digg da, ikke noe big deal." Men er dette virkelig sannheten?

Det har kommet fram at drikkepress som oftest oppstår i vennekretsen. I denne perioden i livet klarer ikke alle å holde selvtiliten på topp. Det er greit å være litt som alle andre, og gå i ett med mengden. Om alle rundt en sitter med en cider i hånda, så er det ikke lett å overse at du er den eneste uten. Når alle vennene dine klager på verkende hoder etter den uklare festen i går, er det ikke like kult å være den eneste som husker alt sammen. I slike situasjoner vil det letteste for mange være å gjøre som alle andre. Om man er voksen og leser dette, kommer kanskje flashbacks fra egen tenåringsperiode?

Willy Pedersen er norsk sosiolog, forsker og professor. Han står bak bøker som "rusmidler" og "bittersøt ungdom." Han har ungdom som sentralt forskningsemne. Han har sett nærmere på studier om ungdom og alkohol, og det er ikke bare presset fra venner som har en innvirkning.

Foreldre og andre familiemedlemmers syn på alkohol har også stor betydning. I flere studier har det kommet fram at barn som er vant med alkohol i hjemmet ofte har lavere debutaldre.

Utover 90-tallet sank den gjennomsnittlige debutaldre, men holder seg nå stabil på 14,5 år på øl og 15 år på vin og brennevin. De som har en lavere debutaldre har også større sjans til å slite med alkoholproblemer senere i livet. Det har kommet fram at de som begynner å drikke i 13-årsalderen vil gjennomsnittlig drikke to og en halv øl hver dag som voksen. Dersom debutalderen hadde vært utsatt til 18 år, ville inntak av alkohol som voksen være betydelig lavere. Det ville i gjennomsnitt ligget på en halv øl hver dag.

Hvert år er det mange forebyggingskampanjer som settes i gang for å informere ungdommer og utsette debutalderen for alkohol. Eksempler på dette er: "unge og rus" og "rusfri diil." Dette er prosjekter som skal ha en positiv innvirkning på ungdom, og føres på mange skoler.

I de siste tiårene har alkoholforbruket økt med 20%. Dette gjelder alle grupper i befolkningen. Det vil si at foreldre også drikker mer, noe det er bevist har en negativ innvirkning på barna. Hvis man skal følge statistikken, så vil debutalderen synke betydelig om alkoholinntaket til foreldre sank. Så det er kanskje ikke bare ungdom

som burde være sentralt i forebyggingskampanjer?

Kilder:

<http://www.forebygging.no>
www.sit.no/content.ap?thisId=2343
<http://no.wikipedia.org/wiki/willy.pedersen>



Kristina Fjellhaug, Ida Bergli



Bakerst: Marcus B Kveen og Kristoffer Bielecki, foran: Håkon Kristoffersen, Saad Ifzahl, Vegard Lundteppen, Mikkel Aamold



Kristina Fjellhaug og Mats Kristiansen



9. trinn venter på servering på ballet.



Bridgen på Høybråten blomstrer

Selvsagt er det mange som trenger litt tid og trening for å bli gode spillere. Derfor har det også vært avviklet flere oppfølgingskurs for de nye spillerne, i tillegg til at spillingen på spillekveldene har vært lagt an slik at nybegynnerne skal kunne være med uten å føle seg presset.

Høybråten Bridgeklubb er inne i en sterk økende periode. Etter flere år med liten tilgang av nye medlemmer, har de siste sesongene gitt oss mange nye medlemmer. Hovedgrunnen til denne økningen ligger nok i at man i de senere år har hatt flere nybegynnerkurs. Fra å være ca. 6 bord (24 spillere) har det økt jevnt og sikkert. Hver spillekveld i 2009 har samlet fra 9 til 10 bord (36 til 40 spillere), fordelt på 2 puljer. En pulje for ferske spillere og en pulje for de mer erfarne.

I skrivende stund er man i gang med Klubbmesterskapet som også har samlet 10 bord, fordelt på 2 puljer.

Kursene har vært arrangert sammen med Lørenskog Bridgeklubb med Trygve Sætereng som kursleder. Disse kursene har gitt oss mange nye spillere, ikke minst kvinner, slik at man i dag nesten har like mange kvinner som menn, noe som også har gjort at gjennomsnittsalderen har gått vesentlig ned.

Og til høsten blir det nybegynnerkurs igjen.

Årsmøtet som ble avviklet i slutte av februar ga oss gjenvalg på fleste plasser. Dette betyr at Per Lexberg fortsetter som formann med Dagfinn Langen som nestleder og Knut Økseter som kasserer. Som ny sekretær ble valgt et av våre nye medlemmer, nemlig Nina Bergum. Regnskapet viste også et stort overskudd, slik at klubben nå har et godt grunnlag å bygge videre på.

Likeledes har vi vært så heldige at vår dyktige turneringsleder, Trygve Sætereng fortsetter videre sammen med oss. Han er uvurderlig for oss.

Vi har også meldt oss på den meget omtalte "Grasrotandelen", Et tiltak fra det offentlige som skal forhåpentligvis gi oss noe tilskudd til økonomien.

Høybråten Bridgeklubb har i denne perioden arrangert Høybråtenmesterskapet, som er en turnering hvor vi innviterer spillere fra Lørenskog

Bridgeklubb til dyst.

Denne turnering ble arrangert 2. nov. 2008 med 20 par og ga følgende resultat:

1. Kjell Gaarder – Helge Berg, Lørenskog BG
2. Anne Lise Karlson – Tore Andersen, Høybråten BK
3. Liv Lia – Helge Lia, Høybråten BK

I februar 2009 arrangerte vi kretsmeesterskapet i Mix (par som består av en dame og en herre), også på Folkvang. Det var 24 par hvorav hele 8 par var fra Høybråten BK.

Beste Høybråten-par ble Aud Røe – Odd Fredriksen på 3. plass og Helga Lappegård Dagfinn Langen på 5. plass.

Alle bridgespillere er hjertelig velkomne. Møt opp på Folkvang eller ta kontakt med Per Lexberg, tlf. 90 60 60 02.

Vi er behjelpelig med å skaffe makker hvis du ikke har en fra før.

I fjor begynte vi med Sommerbridge, med spillekvelder på Folkvang hver tirsdag i mai/juni måned, åpen for alle spillere som hadde lyst til å spille bridge i de lyse sommerkvelder. Spillerne behøvde ikke å være medlem av Høybråten Bridgeklubb.

i.o.

Nytt fra Høybråten Jeger og Fiskeforening

Det ligger mange vann der ute hvor fisken skal lures. Som foreningsmedlem har man tilgang på båt og koie ved Skålsjøen i Østmarka. Her trives forenings medlemmer og nyter god av det friluftslivet kan gi en.

Koia har blitt helrenovert og selv om det står igjen noe arbeid er vi svært fornøyd med resultatet.

Fredagsskytningen med hagle på Losby er i gang. Her samles alle som har interesse for å skyte med hagle. Hyggelig at-

mosfære og lave priser gjør at mange tar en turen innom.

Foreningen har flere arrangementer i sommer der vi satser på stort oppmøte blant store og små.

Det braker løs **14. juni** med fiskekonkurranse på Elvåga. Arrangementet er åpnet

for alle og er gratis for de under 16 år. Her blir det servert pølser og fine premier. Vi vil holde til ved bålplassen på vei opp mot Mariholtet. Det vil bli satt opp skilt.

16. august blir det fiskekonkurranse på Skålsjøen i Østmarka. Også her er det gratis for alle under 16 år, og selvfølgelig premier og pølser. For å komme seg til Skålsjøen parkerer man ved



Fra Skålsjøen i Losbymarka

Losby golfbane og følger skogsbilveien til enden. Husk å ta av til høyre når veien deler seg (følg skilting). Det tar ca 1 time å gå.

Vi håper mange vil ta seg turen på fiskekonkurransene vi har i sommer. Og dersom man blir medlem i foreningen kan vi friste med fluebindekurs for juniorer i august.

Ta kontakt med :
Jørgen Rognlien
e post: jorgen.rognlien@gmail.com



Velkommen til SATS Skårer for en trivelig treningsøkt.

Ta med denne annonsen, og få en **gratis prøvetime**

SATS Skårer, Astrids vei 3
1473 Lørenskog, 67 90 66 60



Trening du har glede av

Gudstjeneste i Normisjons hus



Leder i Normisjon Magne Gryvill og leder i menighetsrådet Marianne Solbakken
Foto: Odd Kristiansen

av Odd Kristiansen

To ganger i året har kirken og Normisjonen et samarbeide om fellesgudstjenester. Dette er et samarbeid som leder av menighetsrådet, Marianne Solbakken og leder av Normisjon, Magne Gryvill ser ut til å være svært fornøyd med.

Søndag 8. mars var det gudstjeneste hos Normisjon ved vår nye vikarprest Nina Kris-

tine Glatved. Hun ble ønsket hjertelig velkommen til Høybråten menighet av diakon Thor Rune Fiskum. Nina Kristine Glatved mestret sin første gudstjeneste i Normisjons hus med glans. Selv om det var et uvanlig kirkerom på et nytt sted.

Vel 70 glade personer, alt fra barn, unge, voksne og seniorer var møtt frem for å se, høre og møte den nye presten. Etter gudstjenesten var det kirkekaffe i peisestua. Også den gamle lillesalen måtte tas i bruk for å få plass til alle som ønsket å være med der. Etter kirkekaffen dro de unge familiene ut på bowling.

I den siste tiden har kirken og Normisjon opplevd et raskt voksende familiearbeid. Her samles jevnlig unge familier med barn fra 0 til 15 ca. annen hver søndag etter gudstjenestetid eller på søndag ettermiddag til aking, skogsturer, vaffeltreff, bowling, teknisk museum m.m. Så her er det initiativ, fart og spenning. Stort sett har gudstjenestene om våren vært i Normisjons hus og på høsten i kirken.

OK



Nina Kristine Glatved

Koret Laudamus på Høybråten har fylt 20 år.

av Rolf Kristiansen

20-årsdagen var den 14. november, men jubileet ble feiret med en konsert i Høybråten kirke i etterkant. Koret stilte med egne solister og sin dirigent, kantor Johanne Jeremiassen ved pianoet. Men publikum i den fullsatte kirken fikk også høre korets tidligere dirigent, Roar Berg, synge solo. Berg har for tiden permisjon som kantor i Høybråten menighet for å arbeide som menighetsforvalter i Haugerud menighet.

Med seg hadde koret Espen M. Olsen på orgel. Sistnevnte studerer for tiden kirkemusikk ved Norges musikkhøgskole, og har erfaring som organist og akkompagnatør fra Lofoten og Bodø. Laudamus er et voksenkor med rundt 30 medlemmer. Koret synger alle genre og er ikke et direkte kirkekor, men samarbeider ofte med menigheten. Menighetens kantor har dirigentoppgaven som en del av sin stilling. Koret øver hver mandag fra halv åtte til kvart på ni i Normisjons hus i Bergtunveien 2 på Høybråten.

-rk-

Høybråten Tannlegekontor



Vi ønsker alle nye og gamle kunder velkommen til lyse og trivelige lokaler. Ring oss for time, eller besøk oss. Gode parkeringsmuligheter.



Høybråtenveien 76
Telefon: 22 21 70 70



Astrid Fjeldhus og tannlege Duy Nguyen

Fra Miljøkomiteen



Ragnar Torgersen

Karihaugveien 100

Miljøkomiteen har en omtale av denne store utbyggingen i forrige nummer av Vel-Nytt. Vi gjentar enkelte hovedmomenter: Tomta det gjelder, ligger mellom E6, riksvei 159 og Karihaugveien Området disponeres i dag av NorCargo til godsterminal. NorCargo skal flytte. Det er positivt ut fra miljøhensyn. Utbyggingen er på hele 50.000m², hvorav 20.000m² med forretninger for plasskrevende varer. Høyden er på 5 etasjer. I tillegg kommer et hotell på 8 etasjer.

Det har vært en lang planprosess med høringsuttalelser fra ulike hold om utbyggingen i Karihaugveien 100. Miljøkomiteen fryktet økt trafikk og gjennomkjøring i boligområdene, og mente at reguleringsplanen måtte utsettes, til man så konsekvensene av alle utbyggingene som er i gang i grenseområdet mellom Lørenskog og Oslo. Lørenskog kommune har levert innsigelse på grunn av trafikkøkning og manglende konsekvensutredning. Plan- og bygningsetaten (PBE) og deretter byrådet (H og Frp) avga i 2008 en innstilling som i hovedsak fulgte opp utbyggers ønsker. PBE så behovet for en helhetlig trafikkutredning, men mente at utbyggingen bare i begrenset grad bidro til trafikkøkningen.

Saken har i vinter vært behandlet i byutviklingskomiteen i bystyret. Miljøkomiteen har hatt deputasjon til komiteen, og komiteen har vært på befaring i Karihaugveien 100. Flertallet i bydel Stovner har også hatt møte med komiteen. Partiene i byutviklingskomiteen har ulike synspunkter på utbyggingen. Hovedpoenget til opposisjonspartiene (Ap, SV og V) er at det foregår store utbygginger på begge sider av kommunegrensen som i svært liten grad tar hensyn til hverandre. De ønsker en forpliktende avtale om plansamarbeid og at det utarbeides en utviklingsplan for området som behandles av begge kommuner. Følgende tilleggsforslag ble fremmet: "1. Inntil en slik plan er på plass, skal Oslo kommune varsle innsigelse mot større byggeprosjekter i Lørenskog kommune. 2. Området har for dårlig kollektivdekning; dette er ikke noe kollektivknutepunkt; det blir økt biltrafikk og utbyggingen er for massiv – som en konsekvens bør utnyttelsesgraden reduseres til 40.000m². 3. Busstilbudet bør utvides. 4. En rekkefølgebestemmelse som sier at en forplik-

tende samarbeidsavtale må være på plass før midlertidig brukstillatelse gis." Flertallet (Ap, SV, R, V og Krf) vedtok i bystyrets møte 25. mars i år et tilleggsforslag om at "byrådet bes inngå en forpliktende avtale med Lørenskog kommune om plansamarbeid og utarbeide en utviklingsplan for området som behandles i begge kommuner". Høyre og Fremskrittspartiet har ikke støttet noen av tilleggsforslagene. De fulgte byrådets innstilling.

Hva forteller dette befolkningen på Høybråten? På den siste store tomte på Oslo-siden av kommunegrensa får vi etter all sannsynlighet et butikk-/kontorsenter inkludert et hotell på 8 etasjer på totalt 50.000m². Saken må til Miljøverndepartementet for avgjørelse på grunn av innsigelsen fra Lørenskog kommune. Så kan man spørre om ikke finanskrisa og et svakt marked for næringsbygg vil føre til at det går mange år før det skjer en utbygging. Muligens blir det situasjonen – men problemet er at det politiske vedtaket som nå fattes av bystyret, er det endelige. Ellers ble spørsmålet om mulig rekylstøy fra de nye bygningene over E6 mot Høybråten tatt opp av miljøkomiteen under befaringen til byutviklingskomiteen. Spørsmålet ble ikke avklart.

Byrådet har i vinter fått til et samarbeidsopplegg på administrativt plan med Lørenskog. Det er positivt (se omtale), men dette vil få liten virkning for arealbruken på Oslosiden av kommunegrensa. Alle større tomter her er nå ferdigregulert.

Samarbeid mellom Oslo og Lørenskog kommune

Over flere år har forholdet mellom de to kommunene vært preget av manglende samarbeid omkring utbygginger i grenseområdet. Bydel Stovner har lenge etterlyst en mer samordnet areal- og transportplanlegging. Velforeningen har også lenge vært skeptisk til den manglende helheten i utbyggingene mellom Lørenskog og Høybråten. I 2006 avviste Miljøvern-departementet

Oslo kommunes innsigelse mot Postens Østlandsterminal, samtidig som de varslet et initiativ for en mer samordnet arealbruk og plan for kollektivbetjening i grenseområdet. Lite har imidlertid skjedd i praksis. Sist høst arrangerte velforeningen en befaring med minibuss for å få berørte parter på Oslosiden mer aktive. Byrådssekretær og byrådsavdeling for miljø og samferdsel, Plan- og bygningsetaten, Samferdselsetaten, Statens vegvesen Stor-Oslo og bydelsutvalget på Stovner deltok. Befaringen ble meget vellykket. Oslo kommune v/byråden for byutvikling har nå tatt initiativ til et nærmere administrativt samarbeid med Lørenskog. De første møtene er avholdt i vinter. I tillegg kom nå bystyrevedtaket 25. mars om forpliktende plansamarbeid og om å lage en utviklingsplan som skal vedtas politisk.

Skårerøddegården

Det var en bred omtale av forslaget til kommunedelplan for Skårerøddegården i Lørenskog i forrige nummer av Vel-Nytt. Det foreslås bl.a. 1.200 boliger, forretningssenter osv. Hva har så skjedd siden oktober 2008?

Forslaget til kommunedelplan er pr. mars i år under arbeid i Lørenskog kommune. Spørsmålet om utvidelse av jernbaneundergangen og av Lørenskogveien opp til Østre Aker vei er av de store uløste sakene. Rett før jul varslet Selvaagbygg om oppstart av reguleringsplanarbeid for deler av boligutbyggingen (blokkbebyggelse med inntil 6 etasjer) på Skårerøddegården, og Lørenskog kommune varslet oppstart av reguleringsplan for "limtomta" for alternativt å vurdere ny skole her. Begge parter gjør dette i påvente av vedtak av

Skal du selge eller kjøpe bolig?

aktiv
EIGENDOMMEGLING



Ring oss idag for en gratis verdivurdering av din bolig uten forpliktelser.

FURNISERT SENTER 22 30 01 90 LØRENSKOG SENTER 22 31 25 00
WWW.AKTIVDOMMEGLING.NO E-POST: FURNISERTHARTVEDTAK@AKTIVDOMMEGLING.NO
AKTIV EIGENDOMMEGLING – 1 SAMARBEID MED TERRA GRUPPEN AS

kommunedelplanen i kommunestyret. Det er ulike holdninger til utbyggingen blant partiene i Lørenskog kommunestyre, så her er det meste åpent!

Karihaugveien 102

Det er fremmet planinitiativ om en mindre utvidelse av eiendommen i Karihaugveien 102. Eier ønsker å overta offentlig grunn fra turveien og fra området ned mot Ellingsrudelva. Begrunnelsen er behov for økt parkeringsareal og at lastebiler trenger større plass for å snu. Sykkel-/gangveien må eventuelt flyttes nærmere elva. Miljøkomiteen avgir høringsuttalelse imot dette. Både Statens vegvesen Stor-Oslo, Norges Vassdrags- og energidirektorat og Vann- og avløpsetaten hadde innvendinger. Denne søknaden blir nok ikke innvilget!

Støyberegninger for Starveien

Starveien borettslag henvendte seg tidlig i 2008 til bydel Stovner og ba om kartlegging av støynivået for boligene i borettslaget. I høst forelå det svarbrev fra Statens vegvesen Stor-Oslo om støyen fra E6. Grenseverdien som krever tiltak for boliger, er innendørs støynivå over 42 dB (A). Ingen av boligene i Starveien er beregnet til å ha over 40 dB (A). Beregningene gjennomføres hvert 5. år for å se om støynivået er høyere på grunn av økt trafikk. Statens vegvesen konkluderer nå med at ingen boliger i Starveien vil bli tilbudt noen form for støytiltak. Utendørs støy sies det ingen ting om i brevet.

Parkering av tunge kjøretøyer

Bydelene i Groruddalen har tatt opp spørsmålet om parkering av tunge kjøretøyer i boligområder. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel har så bedt om innspill for å kartlegge omfanget av problemet. Velforeningen sendte sine synspunkter til bydel Stovner. Ifølge avisartikkel vurderer nå byrådsavdelingen forslag til begrensinger for hvor tunge kjøretøyer skal kunne parkere.

Fortau i Linjebakken

Velforeningen har lenge arbeidet for å bedre forholdene i Linjebakken ned til Høybråten stasjon. Arbeidsutvalget i bydel Stovner har pr. mars innstilt på at det skal gis midler til planlegging av fortau innenfor Groruddalssatsingen 2010. Men det er en lang vei fram til at dette blir prioritert innenfor programområde 1 Miljøvennlig transport i Groruddalssatsingen.

Flystøy i Groruddalen.

Miljøkomiteen har via bydel Stovner etterlyst den varslede nye forskriften for flytraséer over Groruddalen. Vi sakser følgende fra årsberetningen til Groruddalen miljøforum for 2008: "Utkast til nye forskrifter for flystøy ble sendt fra Luftfartsdirektoratet til Samferdselsdepartementet i 2004. Der ligger de fortsatt. Avinor arbeider med et helt

nytt opplegg for flytrafikk over Østlandet, og de nye forskriftene har blitt liggende i påvente av dette arbeidet."

Nettsiden til Høybråten velforening

Under Aktuelt ligger en del av de brevene som miljøkomiteen har sendt i 2008.

Nye bygg på Høybråten

Fredheimveien 21

Det planlegges utbygging av denne eiendommen med tre små eneboliger i to etasjer. Utbygger foreslår at det gamle grønne huset som står her i dag, skal rives. Velforeningen vil avgir en høringsuttalelse. Vi er blant annet skeptiske til om denne tomten tåler tre eneboliger.

Bjørnheimveien 14

Det er sendt inn forslag om utbygging av denne tomten med 3 to-mannsboliger nederst mot Bjørnheimveien og 2 tre-mannsboliger øverst; totalt 12 boenheter i tre etasjer. Velforeningen er blant annet skeptisk til høyde og utforming av boligene, hvordan parkeringen skal løses, om utnyttelsesgraden blir for høy osv. Saken ligger til behandling i Plan- og bygningsetaten.

Bjørnheimveien 16 (tomta inn til Karihaugveien)

Eier av denne tomten har søkt om dispensasjon fra reguleringsplanen. Han ønsket å bruke 90% av næringsbygget til lager mot 40% i den godkjente planen. Plan- og bygningsetaten har avslått denne søknaden. Dette næringsbygget må ifølge en rekkefølgebestemmelse i reguleringsbestemmelsen bygges før boligene i nr. 14 kan bygges. Det var en omtale av Bjørnheimveien 16 i forrige nummer av Vel-Nytt.

Ragnar Torgersen



Arne Jorde

Ny gang- og sykkelvei i Groruddalen

Det er nå under planlegging en ny gang- og sykkelvei forbi Høybråten.

Denne sykkelruten inngår i plan for hovedsykkelveinettet i Oslo, vedtatt i 1999 av bystyret. Statens vegvesen har ansvaret for utbygging av hovedsykkelveinettet langs riks- og europaveier.

Planforslaget legger opp til i første fase en sykkeltrasé fra Brubakkveien ved Grorud stasjon, langs Maria Dehlis vei gjennom området ved Haugenstua til Høybråtenveien, og videre fram til bygrensen ved Lørenskog stasjon. Neste fase vil gjelde fra Grorud stasjon og ned til sentrum. På Høybråten vil denne nye trasé i hovedsak gå ved siden av jernbanelinjen, og med god tilkomst og sammenheng med Grorud stasjon, Haugenstua stasjon og Høybråten stasjon i tillegg til nærliggende skoler og barnehager. Gang- og sykkelveien planlegges med høy standard; 3 meter sykkelvei og 2 meter fortau, samt belysning. Dette er en standard som er ønsket for å øke sykkeltrafikken generelt. Det er videre nevnt i planforlaget at tiltaket skal fremstå estetisk og tilpasse seg landskapet og de områdene som den berører. Miljøkomiteen har deltatt på åpent møte om reguleringsplanen. Foreløpig fremdriftsplan tilsier at arbeidene skal utføres og ferdigstilles i 2010. Dette er svært positivt for oss alle på Høybråten, enten vi er syklende eller gående!

Det blir fortau i Bergtunveien i løpet av 2009

Etter mange års innsats og kamp har velforeningen v/miljøkomiteen endelig lyktes i å få gjennomslag for forslaget om fortau i Bergtunveien. Fortauet kommer på skolesiden av veien. Arbeidene vil sannsynligvis startes opp i mai, og være ferdigstilt i løpet av høsten 2009.

Strekningen det gjelder er Bergtunveien fra Høybråtenveien og frem til Fredheimveien. Bergtunveien vil da utpå høsten fremstå som en mer trafiksikker og ikke minst flott paradegate forbi Oslos flotteste skole.

for miljøkomiteen

Arne Jorde

Ny fotterapeut på plass i "Huset Vårt"

En meget viktig melding fra Sanitetsforeningen i Bergtunvn 7 er at de har fått en ny fotterapeut.

Da Anne Steene sluttet sist sommer, fikk vi en ny, som dessverre ble syk og måtte slutte. Nå endelig ser det ut til at de har fått en ny kandidat. Rosemarie Pedersen begynner allerede 14 april og vil være tilstede 2 dager i uken.

Ønsker du time er det bare å bestille ved tlf: 99 24 49 90

Vel-Nytt ønsker Rosemarie Pedersen velkommen og lykke til.

Informasjon om klipping av hekk



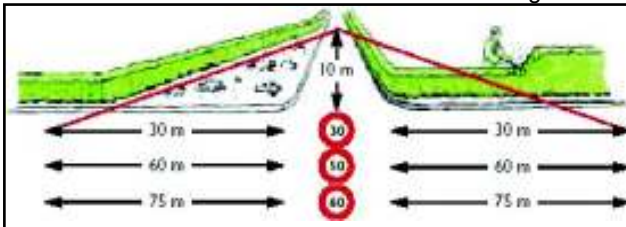
Informasjon om beskjæring av vegetasjon mot offentlig vei

Hekk, busker og trær må ikke skjule veimerking, trafikksikt, gat-enavnskilt, lysskilt eller belysning. Husk at alle skal kunne se et barn på trehjuls sykkel fra alle retninger, og kunne stoppe på en tredjedel av avstanden mellom kjøretøyet og barnet.

Regler for frisiktsoner sier hvor mange meters lengde fra veikryss o.l. du må klippe hekk og busker ned til 50 cm. Du kan også flytte hekken inn på tomten, utenfor frisiktsonen. Se eksempler på frisiktsoner, merket med rød stiplet strek på tegningen. Krav til frisiktsoner er gitt i Vegloven og merket i reguleringsplaner. De varierer med veitype, trafikkmengde og fartsgrense.

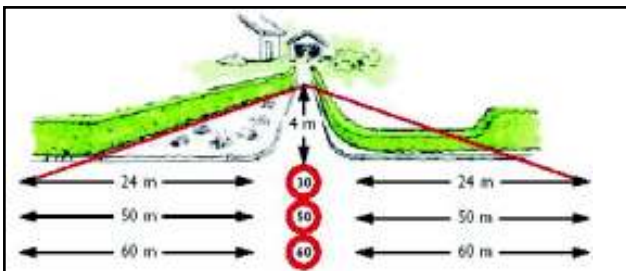


Informasjon fra Hege Torvaldsen



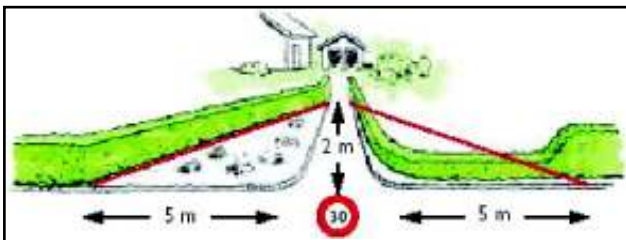
Når boligvei munner ut i samlevei

Høyde på hekk og gjerde må ikke overstige 50 cm over gateplan. Hekk og gjerde kan også flyttes utenfor frisiktsonen, merket med rød stiplet strek. Det må være fri sikt 10 meter i boligvei. I samlevei må det være fri sikt 30, 60 eller 75 m, avhengig av fartsgrense.



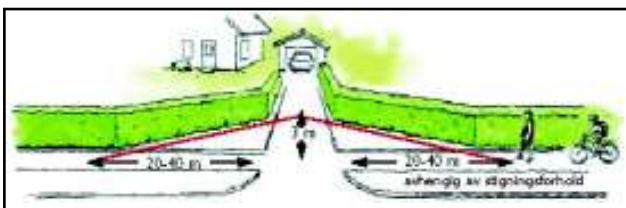
Når avkjørsel munner ut i samlevei

Høyde på hekk og gjerde må ikke overstige 50 cm over gateplan. Hekk og gjerde kan også flyttes utenfor frisiktsonen, merket med rød stiplet strek. Det må være fri sikt 4 meter i avkjørsel. I samlevei må det være fri sikt 24, 50 eller 60 meter, avhengig av fartsgrense.



Når avkjørsel munner ut i boligvei i tettbebyggelse

Det må være fri sikt 2 meter inn på avkjørsel. I boligvei med fartsgrense 30 km/t må det være 5 meter fri sikt.



Når avkjørsel krysser gang- sykkelvei

Det må være fri sikt 3 meter inn på avkjørsel. Mot gang- og sykkelvei må de være 20-40 meter, avhengig av stigningsforhold.

Avkjørsel - Kjørbar tilknytting til veinettet fra en eiendom eller et begrenset antall eiendommer.

Boligvei - Vei som gir adkomst til boliger.

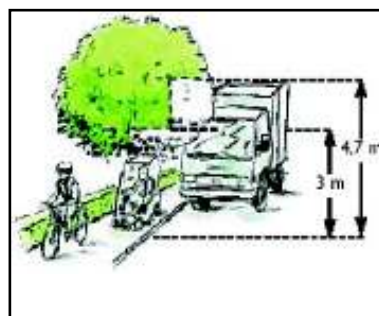
Samlevei - Forbindelsesvei mellom adkomstvei og hovedvei i et differensiert veisystem.

Hovedvei - Overordnet vei i et trafikkdifferensiert veisystem.



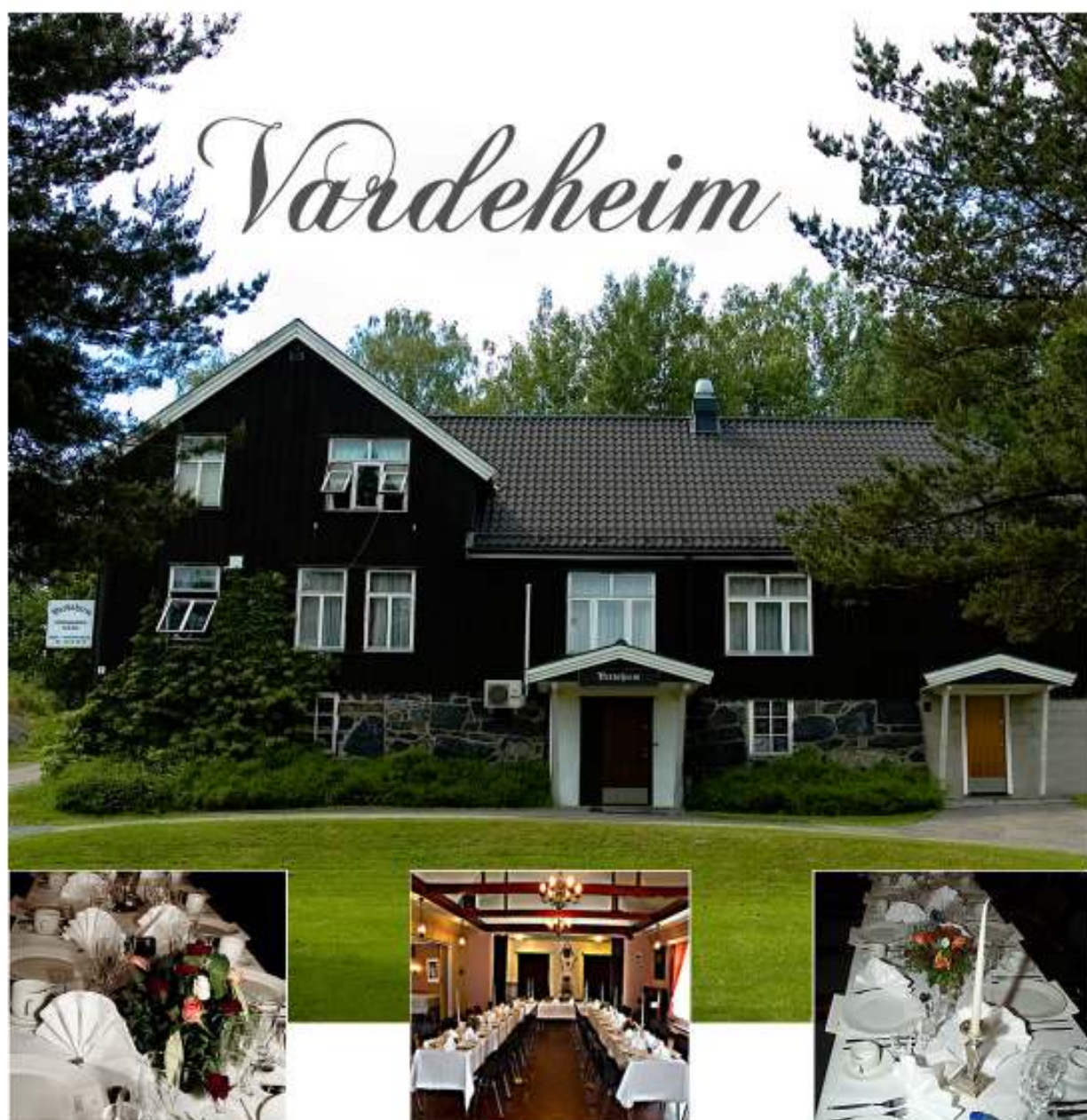
Flytt hekken inn på tomten

Og plant blomster og lave planter i frisiktsonen - Så kan du heller plante busker lengre inne på tomten hvis du vil være i skjul.



Når du har trær ut mot kjørefelt

Greiner må ikke henge lavere enn 4,7 meter over veibanen. Over fortau må ikke greiner henge lavere enn 2,5 meter. Hekk og busker må ikke vokse ut over eiendomsgrensen.



Vardeheim Selskapslokale
Stedet for de hyggelige anledninger
Vardeheimveien 7,
1088 Oslo
Tlf 22 21 18 70

Høybråten Sangforening



Aktiv sangforening

Høybråten Sangforening er inne i sitt 87. år men er stadig like vital. Fem nye medlemmer har begynt det siste året, og koret har hadde ved årsskiftet rundt 30 aktive medlemmer. Høsten 2008 fikk sangforeningen ny dirigent, Emir Mujkic, og dirigent og kor har funnet en god tone i flere betydninger av ordet.

De første opptredener med ny dirigent var før jul, først i Fossum kirke og deretter i Stovner kirke. Årets første utflykt gikk til Brandbu på Hadeland lørdag 14. mars, der Høybråten-koret deltok sam-

men med ni kor fra Hadeland på Vinters angerstevne med konsert og etterfølgende fest.

Programmet ut over våren består i Kortreff på Grorud 21. april sammen med andre kor fra lokalmiljøet, og kortur til Kragerø, som avslutning på sesongen 12. – 14. juni. Der blir det kirkekonsert sammen med Kragerø Kantori.

Ny dirigent betyr noe nytt repertoar, samtidig som gamle melodier plukkes frem igjen. Koret fremfører en god blanding av kirkemusikk og lettere sanger.

Nye medlemmer ønskes velkommen til Vardeheim hver mandag kl. 19.00. Kom gjerne innom for å høre på øvelsen, hvis du er usikker på om dette er noe for deg.

Olaf Stene
sekretær

Karihaugen vs Kaihaugen

Karihaugen

Noen sier at Karihaugen var en gammel husmannsplass til Ellingsrud gård. Jeg påstår dette er feil.

Karihaugen er navnet på et forlystelsessted som ble etablert våren 1953 rett syd for Strømsveien og er navnet på en danseplass.

Høybråten Sangforening forsøkte i 1952 å få bygge opp igjen det forlystelsesstedet Steinbånn var i mellomkrigsårene, men det var for plundrete. Ingen veier førte til Steinbånn, bare skogstier. Allerede neste vår ble svabergene syd for Strømsveien valgt som et mer egnet sted. Her ble det rigget opp et dansegulv med scene, tombol og andre tivolileker. Torleif Østerengs orkester bl. a. ble hyret inn m fl. . Høybråten hadde igjen fått et forlystelsessted for noen år fremover.

Stedet fikk navnet Karihaugen etter Kari Rognlien, som trofast fulgte sin far Erling Rognlien i dugnadsarbeidet.

Kaihaugen

Ved Ellingsrud Senter ligger en flate som strekker seg sydover mot Ellingsrud gård. Her var det hver vår et forferdelig spektakkel fra vårtrekket til Kaikråka. Stedet ble kalt Kaihaugen. Rett nedenunder Kaihaugen var det alltid masse blåveis.

-eh-

Bilglass

Plast

Speil

Bygningsglass

Støysisolering

Brannglass

Balkongskjermer

Bordplater

Bly/messinginf.glass

Ring oss gjerne for nærmere informasjon på 22 30 30 70



**Høybråten
Glasservice AS**
Etbl. 1987



Prof. Birkelands vei 27 B, 1081 Oslo • Tlf 22 30 30 70 • Fax 22 30 39 72 • Mobil 906 93 095
Internett: www.hgs.as • Email: jonny@hgs.as

På tur til den grønne øy!

Høybråten Pensjonistforening på tur til Irland.

av Ivar Olsen

Det var Irland som var reisemålet når 26 forventningsfulle sjeler fra Høybråten Pensjonistforening tidlig morgen den 1. juni 2008 satte kursen mot Gardermoen for å ta fly over til den "grønne øy" Irland.

Innsjekkingen gikk over all forventning (ingen personer havnet på bagasjebåndet). Det ble derfor en relativt lang ventetid før vi kunne sette kursen mot Dublin. Her ble vi møtt av vår danske guide Dolores Bruun med skiltet "HOIEBRAATEN", da skjønte vi at vi hadde møtt rett person.

De første dagene skulle vi ha opphold på et hotell i Limerick, (Irlands 3. største by) som lå på vestsiden av øya, ved elven Shannon. (Litt artig var det også å få vite at verseformen limerick egentlig stammer fra byen Limerick.) Det ble derfor å entre bussen med det samme og sette kursen mot vest. Bussturen var på vel 200 km. Underveis ble det stopp i Kilkenny for en pub-lunch og sightseeing i nærområdet med byens katedral og Rock on the Castle som høydepunkter.

Ankom Hotell Quality i Limerick noe senere enn beregnet, men det ble middag til rett tid likevel

Dagen etter, mandag 2. juni, var det på'n igjen. Det var egentlig helligdag i Irland i dag (Bank Holiday), men det merket vi ikke så mye til. (Bank Holiday er egentlig de flyttbare helligdager som i Irland er lagt til mandager for at man skal få en bedre utnyttelse av helligdagen midt i uken.

Nå skulle vi på et besøk i King Johns Castle, et slott fra 1600-tallet med livaktig framstilling av livet på den tid, både som utstilling og som slidesframstilling på lerret. Deretter besøkte vi et helt spesielt område på vestsiden av Irland, (Burren-området). Et høyt platå av porøs kalksten i helt uvanlige størrelser. Ingen trær, men utrolig mange forskjellige blomster som vokste hele året.

Deretter gikk turen helt ut til kysten mot Atlanterhavet. "Klippene ved Moheer", en klippeformasjon på hele 7 km som steg 215 m opp fra havet. Så ble dagen avsluttet med en middag i middelalderslottet "Bunratty Castle" med en mindre omvisning og skjenking av mjød i små krus. Deretter en helt spesiell 4-retters middag. Den foregikk ved langbord og på den tids maner, nemlig å spise med fingrene. Hele tiden med irsk sang og musikk som underholdning. Litt artig var det også å bli tiltalt med "my lord" og "my lady".

Tirsdag 3. juni. Etter 2 dager i Limerick var det nå tid for å sette kursen østover igjen til

Dublin. Det var ikke mer enn vel 200 km, men med en del stopp underveis tok det hele dagen. Vi besøkte et sted som het Glendalough for lunch og et historisk gjensyn med kirkelige minnesmerker fra 600-tallet og oppover til 14-1500-tallet, ledsaget av et storartet og inspirerende foredrag av vår utmerkede guide om det vi så.

Dagens rundreise ble så avsluttet med et besøk i et eventyrlig parkanlegg, Powerscourt Garden. En park inspirert av amerikansk, italiensk og japansk hagekunst. Med flotte plener, statuer og ikke minst fontener. En liten



Et utrolig flott parkanlegg

gravlund som var anlagt for eiernes kjæledyr var også artig å se.

Onsdag 4. juni. Denne dagen var avsatt til sightseeing i Dublin. Vi kjørte rundt i Dublins senter, på begge sider av elven Shannon. Utrolig mye flotte bygninger, både gamle og nye.

Det var for øvrig også noe av det vi merket oss hele veien. Utrolig mange flotte eneboliger langs den veien vi kjørte med bussen. Det ble sagt at Irlands tilknytning til EU hadde hevet levestandarden voldsomt i landet.

Til nå hadde vi stort sett vært heldig med været, men i dag regnet det. Det var heldig at vårt program denne dagen var innendørs. Enten i buss eller som ettermiddagens program, et besøk på Guinness bryggerier, med smaksprøve. Et besøk mange av oss hadde sett fram til. Guinness mørke øl er jo verdenskjent, men la det med en gang være sagt, dette var en skuffelse, dette ølet smakte ikke våre ganer og vi fikk heller ikke se så mye av selve produksjonen. Men selve smaksprøven som foregikk øverst i selve bryggeriet, i 7. etasje ga oss en usedvanlig flott utsikt over hele Dublin. Et rundskue av de sjeldne.

Torsdag 5. juni var avsatt til egen disposisjon. For noen ble dette kanskje en lang dag, for andre ble det en dag hvor handlingen sto i høysetet.

Kvelden og turen ble avsluttet med et besøk på den legendariske restauranten "Holy Nights". Denne gangen lå spisestedet såpass langt unna at det ble en busstur gjennom Dublin.

Med en god middag etterfulgt av et show med irsk musikk presentert av 4 menn som kunne både traktere sine instrumenter og synge og så en danseoppvisning i "Riverdance".

En fenomenal oppvisning av 3 jenter og 2 gutter som er noe av det flotteste vi har opplevd. Bena gikk som trommestikker og det smalt i gulvet så vi trodde at gulvet skulle bryte sammen.

Fredag 6. juni. Så var denne turen til ende. En kort busstur til flyplassen med avreise kl. 12.40 noe forsinket, men det gikk greit både på flyplassen i Dublin og på Gardermoen. Vår guide fulgte oss helt inn i terminalen og så til at alle kom på riktig plass.



Riverdance

Turen må vel kunne sies å ha vært vellykket. Utrolig kunnskapsrik, men for mitt vedkommende ble det vel mye historie og årstall å holde styr på.

Vi vil til slutt rette en takk til reisekomiteen for dens arbeide og takk for turen.

i.o

AutMester

Ta service hos oss og vi gir deg 1 års mobilitetsgaranti

Service på alle bilmerker – også biler med fabrikkgaranti

R & K BIL AS

Tlf: 67 90 13 40
Østlifaret 9, 1476 LØRENSKOG
E-post: rkbil@online.no

Vi utfører også:
– EU-kontroll
– Firhjuljustering

Bestill verkstedtjeneste på internett
www.automester.no



Valget er ditt

Hos oss kan du velge mellom briller innenfor alle priser og kvaliteter. Vårt lavpriskonsept heter Volum og merkevarene vi fører er bl.a. Dior, Gucci, D&G og Ray Ban. Valget er ditt!



Landets beste "Post i Butikk".

Med en total av 94 poeng av 100 ble Holmsens Magasin landets beste Post i Butikk 2008.

Landsgjennomsnittet var 82 poeng, og betjeningen fikk 96 poeng i score.

Vi gratulerer

Ikke dårlig for en butikk i Oslo. Det sier egentlig mye om Høybråten som sted å bo og at trivselen er på topp.

Det ble både kake og blomster overrakt av direktør Oddvar Aarvik i Posten.

Post på Høybråten er ikke noe nytt. Allerede Postkontor i moderne tid ble etablert i 1. juli

1928 på Høybråten stasjon. Den gang var det Norges Statsbaner som var ansvarlige. Før dette ble posten fordelt av et landpostbud.

Postkontorene har flyttet flere ganger: hos Karl Iversen (nedenfor KIWlen), i Linjeveien ved gangbroa, og i Høybråtenveien 76. Deretter ble det delt mellom på Haugenstua Senter og Furuset Senter før det endelig ble Post i Butikk hos Holmsen. Mer om posten på Høybråten står i Høybråtenboka "Lenge det gikk".

-eh-



Elisabeth Eriksen mottar blomster fra direktør i Posten Oddvar Aarvik

Får vi endelig en større parkeringsplass eller?

Hva driver de egentlig med på Høybråten Stasjon

Sannheten er ikke som vi håper.

Sannheten er at vi får et FORDRØYNINGSBASSENG?

På vannskillet mellom vann som renner ut i Bjørvika og vann som renner ut i Glomma- vassdraget bygges det er fordrøyningsbasseng som er 5mx4mx30 = 1,200 kubikmeter.

Problemet er at ved store nedbørsmengder klarer ikke avrenningssystemet å ta unna de store vannmengdene med det resultat at regnvann og kloakk flyter over i kjellere. Fordrøyningsbassenget vil forhåpentligvis holde dette i sjakk og hindre tilbakeslag i kjellere.

Arbeidet utføres NCC med Nordhagen Entreprenørservice som underentreprenør

-eh-





Trenger du hjelp eller har du tid og ønsker om å hjelpe andre i nabolaget?



Primus motor i Frivillighetssentralen
Odd Gram

Frivillighetssentralen er der for din skyld.

Vi trenger flere medarbeidere.

Vær med i vårt hyggelige miljø.

Vi er til tjeneste for de som ikke klarer seg selv.

Vær med å skape et trivelig nabolag.

Vi er der for både å gi tjenester og yde tjenester. Alt er basert på frivillighet og gleden ved å glede andre.

Vi kan hjelpe deg med:

Følge til lege eller lignende
Handle etc.

Hjelpe til å løse praktiske
gjøremål som ikke krever fagfolk.

Ta kontakt med oss.

Vi holder til på Høybråten
Stasjon.

Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager
mellom kl 10.00 og 12.30

m.v.h. Arne, Kari, Jan Erik
og Odd
Tlf. 22217967



Innlegg i Vel Posten

Medlemsavis for Norges Velforbund.

Fjern skatt på frivillig arbeid

Av Lene Conradi Ordfører Asker

Frivillige organisasjoner yter uvurderlig bidrag til samfunnet gjennom tjenesteproduksjon og omfattende frivillig innsats. Frivillighetens viktigste verdi kan imidlertid ikke måles økonomisk, men ligger i betydningen den har for samfunnet og enkeltmennesket.

Det offentliges oppgave er å legge til rette for frivillighet og stimulere til økt frivillighet og det kommer til å bli enda viktigere i tiden fremover med økt behov for ulike tjenester innenfor strammere rammer enn for. Ikke fordi frivilligheten skal overta det offentliges oppgaver eller rolle, men fordi vi trenger frivilligheten som et supplement til kommunens tjenestetilbud.

Kommunesektoren kjenner så altfor godt til begrepet "Rikdommens dilemma, som anskueliggjør det store paradoks at mens den private velstanden de siste 10-årene har hatt en formidabel vekst så har ikke veksten i den offentlige velferden klart å holde tritt. Kommune Norge står overfor en forventningskrise - og kommunene som står for store deler av den daglige velferdsproduksjonen innefor så vel områder som helse, oppvekst, kultur og idrett må i enda større grad spille på lag med frivilligheten.

Dette kan Regjeringen hjelpe oss med helt konkret: fjern skatt på frivillig arbeid! Hjelp oss å legge til rette for økt frivillighet, hjelp oss å skape positive incentiver! De næringsdrivende og det offentlige får trekke fra moms på innkjøp, mens frivilligheten blir sittende igjen med en momsregning på ca. 1 milliard kroner i året. Staten tar inn totalt ca. 190 milliarder på MVA avgiften! Momsfritak handler ikke om statsstøtte. Det er grunnleggende feil at staten ser på frivilligheten som inntektskilde. Frivillig sektor må stimuleres til aktivitet, ikke hemmes av skatter og avgifter.

Vi ber Regjeringen å vise at samfunnet verdsetter det frivillige arbeidet som utføres ved å fremme forslag om å fjerne skatt/moms på dette ved første og beste anledning.

-lc-

**Høybråten
Begravelsesbyrå**

Din tillit - vårt ansvar

22 21 80 00

HELE DØGNET

Høybråtenv. 40
1086 OSLO

**HUSK PARK KVELDEN
TIRSDAG 9 JUNI**

ARR: HØYBRÅTEN VELFORENING

KUNSTKVELD Normisjon 6. nov. 2008



Torun Torbo Kirby tverrflytte og Benjamin Gilbrant piano

Kulturkvelden var en herlig kunstnerisk opplevelse. Ikke bare det, det var "stinn brakke".

Menighetens eget kor Laudamus, åpnet kvelden under ledelse av Roar Berg. De er flinke, og de bør høres mer. Flott kormusikk og utførelse.

Jeg talte ca. 30 stykker, de fleste med grått hår, og det manglet ikke på entusiasme under utførelsen.

Klaver konserten med Benjamin Gilbrant. Gilbrant var en fin prestasjon. Hans fremførelse av Griegs Brylluppet på Trollhaugen og Våren var flott musikk. En fryd for øret.

Han ble etterfulgt av vår egen Torun Kirby Torbo på tverrflytte. Deilig å høre noen som virkelig kan traktere sitt instrument som henne.

Torun er utdannet fløytist ved det kongelige konservatoriet både i Haag, Holland og i Brussel, Belgia hvor hun har spesialisert seg på tidsriktige oppførelsespraksis og historiske tverrflytter. Hun må vi så absolutt høre mer av. Flott å ha en slik nabo i landsbyen vår.

Torun ble akkompagnert av Benjamin Gilbrant på piano.

Kulturkvelden ble avsluttet av Rolf Torbo med sin "Ruslerier i Høybråtens tidligere historie." Rolf snakket om hus og tomenavn på gamle Høybråten (se Skiltprosjektet s 28).

-eh-

Høybråten Dameturnforening

Høybråten Dameturnforening står på som aldri før.

Trening er fortsatt 3 dager i uken.

Både voksne og barn stortrives med sine øvelser.

Treningstider er:

Haugen skole	Mandag	Voksne	kl 19.30-20.30
Høybråten Skole	Tirsdag	Barn	4-6 år kl 17.00
		6-9 år	kl 17.45
		9-12 år	kl 18.30
		12- oppover	kl 19.15
		Voksne	kl 20.00-21.00
Torsdag		Voksne	kl .19.00-20.00



Barn 12 år og oppover viser sine kunstner ved juleoppvisningen på Haugenstua Skole. Merk de nye flotte draktene

VÅREN.

Vår i luften, vår i sinnet,
vinden stryker varmt mot kinnet.
Jord og mennesker, blomster og trær
våkner til live, alle og enhver.
Ja mai, se det er måneden det,
bort med kulde bort med sne.
Hestehov i grøfttekanten,
synes den er vakker, den gullgule planten.
Museører nyss på bjerkken,
utemat på papptallerken.

Herlig, skjønn, vakre mai,
båter legger ut fra kai.
Vanskelig få barn til sengs,
søvn er noe som slett ikke treng's.
Men måneden kan også være
lunefull og kald i været.
Bakken kan bli hvit av sne,
men pytt, hva gjør vel det?
Dagen etter er den borte,
jeg tar på min sommerskjorte,
tynne skjørt med blomster på,
og sykkelen må stelles nå.

Å, hvor har vel vi det skjønt,
verden våkner, alt blir grønt.
Se hvor bjerkens blader skinner,
vekker liv i gamle minner.
Alle husker barndomsvårer,
sår på kneet, varme tårer.
Men det høres liksom med
det å ha et plastret kne.
Og så har vi *dagen* da,
den syttende vi er så gla'.
Hurra, hurra fra tidlig morgen,
priser frihet, fred og våren.

Men la oss ikke i vår gledesrus
glemme dem uten hjem og hus.
Alle dem som er der ute
langt fra vår egen sovepute.
Tenker vi på andres vår,
full av sult og savn og sår?
Vet vi selv hvor godt vi har det?
Som en selvfølge de fleste tar det.
Nei, la oss alle være med,
gjøre jorden til et bedre sted.
La oss samles i en *felles* vår,
husk vi høster hva vi sår.

Med ønsket om en fin vår
og en god sommer til alle.

Frøydig C. S.



Swinggruppen "Firkloverjazz" tar oppdrag.

Vi er en lokal Swingjazzgruppe som hygger oss med å spille.
Trenger du musikk til selskap, mottagelse, underholdning eller konsert.



Musikk er til for å glede og vi kommer gjerne for å sette en ekstra spiss på ditt arrangement.

Ring:

Eilif Holen

tlf.: 22 21 15 35

mob: 4807 66 35

e-post:

eilie@online.no

Saniteten på Høybråten er 70 år

VI GRATULERER



Anna Holen

En av de sterke bindemiddler på Høybråten har vært Sanitetsforeningen. Den ble stiftet i mitt hjem i februar 1939: beretningen i boka "Lenge det gikk" fra 1996 skreiver av Anne Stene gir et godt inntrykk av foreningen. Jeg har tatt meg den frihet å oppdatere beretningen til dagens status som følger:

Det begynte i det små, da Høybråten og Stovner Sanitetsforening ble stiftet 10. februar 1939. Starten skjedde 1 dr. Holens hjem. Fru Anna Holen fikk med seg noen damer og dannet en "kløverfamilie" på Høybråten.

Fru dr. Kloumann på Grorud var den som opprinnelig tok initiativet, og Anna Holen fulgte opp. En selvfølge var det derfor at Anna Holen ble foreningens første formann. Hun fikk med seg Marit Varang som nestformann, Olga Bernsberg som kasserer, Asgjerd Kristoffersen som sekretær og Margit Bølgen som styremedlem.

Opprettet spedbarnskontroll

Det aller første tiltaket som ble satt i gang var en helsestasjon hvor spedbarnskontrollen ble en viktig del. Foreningen fikk låne dr. Holens legekort til det bruket, så lenge de var ferdiske til hans kontortid begynte. Dr. Holen gjorde en fin innsats for sanitetsforeningen, aldeles gratis. Senere ble helsestasjonen flyttet til Bedehuset, deretter til Vardeheim og så til skolen, inntil kommunen tok over i 1974.

De første møtene ble holdt i Anna Holens hjem, og der var det ganske fullt mange ganger. Det satt damer overalt, og mange ting ble laget og gjort i stand der. Blant annet ble det strikket Finlandshetter som ble sendt til Finland. Alle hadde med seg kopp, skål og asjett og spiste medbrakt mat. Etter hvert ble

medlemsmøtene holdt på skolen, på Bedehuset og på Vardeheim.

Foreningen ble startet i en for Norge vanskelig tid. Det var stor uro i Europa, og her i landet var det stor arbeidsledighet. Det var mange mennesker som ikke hadde det så greit. Det rådet stor usikkerhet i forhold til hvordan tilstandene ville bli på Høybråten. Etter hvert fikk sanitetsskvinnene nok å ta seg til. Krigen brøt ut, og med det fulgte mange oppgaver. Mot slutten av krigen fikk foreningen ansvar for utdeling av "Svenskesuppa" som de fleste av oss har hørt om. Foreningen fikk også mye klær og sko fra Sverige som skulle fordeles. Det var en vanskelig oppgave. Mange ville ha, andre ville ikke ta imot slik hjelp.

Gjennom alle år har foreningen satset stort for å hjelpe syke og eldre på stedet. Eldrekomiteen har arrangert turer, middager og sammenkomster. Mange av foreningens medlemmer har gjort en stor innsats på spedbarnskontrollen, barnehjem og institusjoner i kretsen. Stovner Sanitetsforening ble egen forening 7. februar 1959.

Tidligere hadde det vært felles forening for Høybråten og Stovner.

Høybråten Sanitetsforening har gjennom alle år forsøkt å gi en hjelpende hånd i nærmiljøet. To av sanitetsforeningens kjennetegn er salg av fastelavnsris og mai blomster. Det er ikke bare nærmiljøet som skal ha oppmerksomhet. Ifølge Norske Kvinners Sanitetsforenings vedtekter går hvert år halvparten av medlemskontingenten tilbake til hovedorganisasjonen, som fordeler

midlene til forskjellige forskningsformål som reumatisme, osteoporose (benskjørhet) og psykiske lidelser.

1. april 1985 kjøpte Høybråten Sanitetsforening bygningen i Bergtunveien hvor Samvirkelaget i sin tid holdt til. Huset fikk navnet "Huset Vårt", og var slett ingen aprilspøk. Det var mange som ikke trodde det skulle

gå, men "kløverdamene" på Høybråten har gjort alle svarte spådommer til skamme. Sakte men sikkert bar både interiør og eksteriør fatt en ansiktsløftning. Høybråten Sanitetsforenings hus framstår i dag med trivelig møterom og er et etterspurt selskapslokale.

Første onsdag i hver måned avholder foreningen medlemsmøter i "Huset Vårt". Andre faste aktiviteter er Åpent hus hver tirsdag. Hver høst arrangeres det festmiddag for alle beboere på Høybråten som har fylt 75 år. Siden "Huset Vårt" bare har plass til 60 personer, må festmiddagen legges over 2 kvelder. Likeledes er det i november julebasar, som gir gode inntekter i foreningskassen.

"Huset Vårt" er tilgjengelig for utleie til både møter og selskaper, men der er ingen som betjener kjøkkenet. Det er også lagt til rette et eget rom for fotpleie, hvor Sanitetsforeningen holer utstyr. Terapeuten er å treffe et par dager i uka etter timeavtale. Høybråten Sanitetsforening er i dag Oslos største klubb og er den eneste Sanitetsforening i Groruddalen. Foreningen har i dag 169 medlemmer (2009).



Vi ser fire ledere av Saniteten f.v. Olga Andreassen, Anne Stene, Bjørg Kluge, og Aina Andresen

Nyheter | Hendelser | Nytt i gata | Min forening | Kultur

Les om det som skjer på Høybråten
- og i Groruddalen for øvrig

Bestill abonnement i dag!
Send SMS: **Avis** (Ditt navn og adresse) til 2007
Eksempel: Avis Ola Nordmann, Høybråtenveien 1, 1055 Oslo
eller e-post: abonnement@groruddalen.no

Kun 440,-
for et helt år!

Har du et tips? Send Tips til 2007
Eksempel: Tips Det skal være konsert i Høybråtenparken i kveld klokka 19. Finn hvis ansa har anledning til å komme

Hver onsdag og fredag hele året igjennom!
Lokalavisen Akers Avis
GRORUDDALEN
Bydelene Grorud • Bjørke • Aina • Stovner
... siden 1958

Trondheimsveien 459 - Grorud torg • Tlf. 22 91 88 20
Pb. 100 Grorud, 0905 Oslo
E-post: abonnement@groruddalen.no
Internett: www.groruddalen.no

Politiikk | Min neste bolig | Motor og trafikk | Hus og hjem | Politidagene | Annonser | Avisen gjør deg synlig!

Historien | De nære ting | Det angår meg og min familie | Barnas side | Hvem har bursdag? | Mitt idrettslag | Sportsbørsen | Hva gjør administrasjonen

Har du en kran som drypper ?
Drømmer du om nytt bad ?
Trenger du en rørlegger ?

Snakk med
Comfort

Besøk vår butikk

Solheimveien 72
1473 Lørenskog

Kristiansen & Støkket Comfortbutikken Skårer AS

67 91 10 10

post@comfort-skarer.no
www.comfort-skarer.no

Braatens
Byggfornyelse AS
"Tegningsbygger og trykkes"

Pål Braaten
Bygg og tømrermester

Besøksadr.:
Høybråtenveien 79, 1087 Oslo
Postadr.:
Bekkevollveien 6d
1087 Oslo

Mobil: 917 38 538
Tlf: 22 10 63 10
Faks: 22 10 63 11
E-post:
braatensbyggfornyelse@post.no
www.braatensbyggfornyelse.no



Byggesentralenforbundet



Miljøbedrift

Velkommen til

KIWI

**MINIPRIS
PÅ HØYBRÅTEN**

Kjøp kjøpt - trygt og billig

Høybråtenvn. 79, 1088 Oslo
Tlf. 22 21 18 63

Mandag 7-21 Lørdag 9-20
Fredag



JØLSTAD
begravelsesbyrå

Tlf 22 79 77 00 - www.jolstad.no

**Høybråten
Herrefrisør
Inneh. Tom Pettersen
Høybråtenvn 79**

Tlf: 22 21 15 57

Høybråten Legekontor

**Legene RUSTEN, SKARAAS
TØFTE-FURU, OG DISSEN**

Tlf: 23 34 44 00

mandag - fredag 09:00-14:00

**TANNLEGE MNTF
KARL-KRISTIAN ANDERSEN**

Folkevangvn 19

Tlf: 22211010

**FRODE'S
VEDLIKEHOLDSSERVICE AS**



Frode Torgersen
Direktør

Utfører alt innen:

- Maling
- Tapetsering
- Gulvlegging
- Snekkerarbeid
- Flislegging

Karl Andersens vei 1 C
1088 Oslo
Telefon 22 10 54 14
Telefax 22 10 50 21
Mobil: 915 50 626
Reg.nr. 979 641 745 MVA

www.lonningskontoret.no

*Autorisert regnskapsførerselskap
med spisskompetanse på lønn og personaladministrasjon*

Erfa Konsulent AS, Pb. 58, 1483 Skytta

Tlf. 67 06 43 10 - Faks 67 06 43 11 - E-post: firmapost@lonningskontoret.no

Martins Catering
på VARDEHEIM

MARTIN JOHANSEN, VARDEHEIMVEIEN 7, 1088 OSLO
TLF. 22 21 18 70, FAX 22 10 62 05

*Høybråten
90773291*

Bli medlem av Høybråten Velforening

Velforeningens formål er å fremme medlemmenes felles interesse i området og virke for stedets kulturelle, sosiale og fysiske miljø, og beboernes trivsel og sikkerhet.

Du kan delta aktivt i styret, i en av våre mange komiteer, eller du kan bare være medlem.

Medlemskapet koster kr. 200,- pr. år for hver husstand.

Ønsker du medlemskap kan du sende penger til konto 9005 05 85092, husk å oppgi navn og adresse, eller sende e-post til velhuset@hoybratenvelforening.no

Du kan også ringe Velhuset på 22 10 90 51 mellom kl. 10.30 og 12.30 mandag - fredag.

Vi ønsker deg/dere velkommen.

Grasrotandelen Høybråten Velforening

Klipp her



Klipp her

Utleie av Velhuset

Priser:

Salen	fredag-søndag	kr 2 500.-
Salen	mandag - torsdag	kr 800.-
Møterom 1 etg.	mandag - søndag	kr 500.-

Reduksjon for medlemmer

Prisene er inkludert rengjøring og musikkanlegg.

Henvendelse leie av salen/møterom:

Velhuset tel. 22 21 79 67 mellom kl. 10.30-12.30 (hverdager)

Lise Alstedt 22 21 21 01 mob.48 13 55 11

e post : lise@alstedt.no

Gjelder fra april 2008

Høybråten Velforening - Linjebakken 4, 1087 Oslo

Hjemmeside: www.hoybratenvelforening.no

Annonser i Vel-Nytt:

Vel-Nytt deles ut gratis til samtlige husstander på Høybråten.

Annonsepriser:

1/8 side farver	kr 400.-
1/4 side farver	kr 1 000.-
1/2 side farver	kr 2 000.-
1/1 side farver	kr 3 000.-
Siste side:	
1/2 side farver	kr 2 300.-
1/1 side farver	kr 3 500.-

Velforeningens styre og komiteledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/job	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villy.kolstad@osloglass.no
Nestleder:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo	92 22 13 13	92 22 13 13	ron-maas@online.no
Sekretær:	Inger-Lise Skog	Torbjørnsvei 2 A	1086 Oslo	22 21 17 33	91 69 33 76	inger.lise.skog@bilja.no
Regnskapsfører	Liv Bøgseth	Brolandsveien 5	0980 Oslo	22 10 24 12	97 07 70 83	liv@hans-becker.no
Styremedlem:	Lise Rastad	Høybråtenvn. 72 H	1086 Oslo	22 21 60 31	91 85 03 48	lise.rastad@hotmail.com
Styremedlem:	Anne-Lise Haanæs	Høybråtenvn. 87 D	1088 Oslo	22 21 08 76	99 40 13 14	jhaanaes@frisurf.no
Styremedlem:	Ole Kristian Ensrud	Høybråtenvn 92	1088 Oslo		92 61 93 00	ole@ruudvvs.no
Styremedlem:	Lise Alstedt	K.Andersensvei 74 A	1086 Oslo	22 21 21 01	48 13 55 11	lise@alstedt.no
Styremedlem:	Sigurd Simonsen	Bjørnheimvn 8 D	1086 Oslo	22 21 09 28	90 10 16 81	sigurd.simonsen@gmail.com
Huskomitè:	Rune Klarholm	Linjevn 66.	1087 Oslo	22 21 83 43	92 40 37 23	runeklar@online.no
Miljøkomitè:	Ragnar Torgersen	Solbakken alle' 9 A	1086 Oslo	22 10 46 71	90 05 58 80	ragnarto@online.no
Arr. Komitè:	Bjørn Andersen	Kleiva 11 B	1088 Oslo	22 21 17 96		balfand@online.no
Distr.komitè:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo	92 22 13 13	92 22 13 13	ron-maas@online.no
Red.komitè:	Eilif Holen	Fredheimvn. 6	1087 Oslo	22 21 15 35	48 07 66 35	eilie@online.no
Valgkomitè:	Ronny Sten Olsen	Myrdalvn 3	1087 Oslo	22 21 15 02		rsosten@online.no
Frivillighetssentralen		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 21 79 67		frivillig@hoybratenvelforening.no
Frivillighetssentralen Odd Gram		Kleiva 2 A	1088 Oslo	22 21 15 41		frivillig@hoybratenvelforening.no
Velhuset:		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		velhuset@hoybratenvelforening.no

Historien skal på veggen.

Hva betyr de blå navnskiltene mange hus har fått på veggen?

Før Høybråten fikk ikke veinavn og det var omtrent 1928. Før hadde alle par-seller hvert sitt navn og disse navnene fungerte også som postadresse. Mer enn 200 hus på Høybråten har et slikt navn. Hvis du ikke vet navnet på din tomt kan vi finne det ut for deg ut fra bruks og brannnummeret på skjøte.

Skiltene er laget i Polen og koster kr 600.-



Eilif Holen, Arild Rognlien og Rolf Torbo viser frem den første leveransen fra Polen

Er du interessert, ta kontakt med

Rolf Torbo 22 21 12 75

Arild Ronglien 22 90 35 50

eller Eilif Holen.22 21 15 35

rolf.ppk@broadpark.no

arild.rognlien@dynapac.com

eilie@online.no



Familie med aktive barn
søker hus med hage.

Selge bolig?

Flere enn 6000 personer har fortalt oss om deres boligønsker. Vi sjekker gjerne om vi har en kjøper til din bolig.

Vi har kjøperne - du har valget!

Krogsveen avd. Stovner
Stovner Senter 3, Oppg. 7
Tlf. 22 78 95 60
www.krogsveen.no



Matauk til hjemmefronten på Høybråten

Noe av det koseligste når gamlekara kommer sammen er å høre historier fra gamle dager. Det er da en virkelig oppdager at Høybråten har en sjel. Denne historien er sann uten at jeg vil røpe hvem som var med.

som gjenfortalt av Eilif Holen

En dag fikk vi ordre av den lokale hjemmefrontsjefen om å skaffe mat. Han sa ikke noe om hvor eller hvordan, men gjentok ”skaff mat”.

Borte på Myhregården (Øvre Høybråten Gård) drev Slettbakk butikk og vi visste at i stabburet der, var det lager. Der måtte det være noe.

Sammen med et par andre av de yngre medlemmene gjorde vi et par rekognoseringssturer og fant at det hang en kraftig hengelås på stabbursdøra. Jeg hadde tilgang til en jernbindersaks hjemme, og i mørkets dekning slo vi til en sen kveld. For ikke å røpe oss hadde vi tatt med ei våt fille som vi surret rundt u-bolten som hengelåsen hang på for å dekke en eventuell lyd når vi klippte over bolten. Vips var vi inne og forsynte oss med hver vår sekk med mel. Den gang var det bare jorder nedover mot bånn av Bjørnheimveien. Ute var det litt snø og glatt. Sekkene var tunge men det gikk. Nede ved kirken hadde jeg parkert lekehøyvogna mi som vi brukte som trillebår. På vei ned hørte vi plutselig et brak bak oss og der lå tredjemann på bakken dekket av mel. Han hadde sklidd og der lå sekken med hele innholdet spredd utover. Krise- hva gjør vi? Etter en kort konsultas-

jon ble enige at vi måtte hente en sekk til. Mens to av oss sto vakt snek tredjemann seg inn etter en ny sekk.

Tilbake på veien stablet vi sekken på vogna, dekket dem til og ruslet opp Høybråtenveien, inn Fredheimveien og opp til hytta. Der delte vi opp melet i 5 kg poser og fraktet lasten med høyvogna som transportmiddel til Milorg.

Flott gutter. Han stilte ingen spørsmål men sa at han også måtte få tak i noe kjøtt.

Kjøtt ja, den var ikke lett, men på Hvetegården (gården ved siden av kirken der Høybråten fritidsklubb i dag holder til) hadde tyskerne et griseoppdrett med over 400 griser inne på låven.

Ny rekognosering. 400 griser lagde erferdelig bråk døgnet rundt så det skulle ikke være vanskelig i komme seg inn på dem, men hvordan.



Vi greip hvert vårt bein å dro den ned på møkkahaugen

Løsningen lå i møkkakjelleren. I grisehuset var det en møkkalem ca 75cm x60cm som ble brukt til å måke møkka ned fra grisehuset. Denne fant vi ut, kunne vippes opp nedenfra. En av gutta som bodde i kommunegårdene ble med. Han var liten og spe. Oppe på møkkahaugen rigget vi til noe planker. Vippet opp lemmen og sendte gutten opp. Grisene fikk panikk og før vi visste ordet av det stakk det to forben ned gjennom luka. Vi grep hvert vårt bein og dro hele grisen gjennom møkkahullet. Vi hadde med både øks og kniv og etter å ha rappa til grisen i hodet et par ganger, ble den stiv. Med kniven klar skar vi deretter over halsen på svinet og var klar for neste. ”En til” ropte vi opp til tredjemann og det samme gjentok seg.

Nederst i Bjørnheimveien rant det før en bekk. Mellom oss dro vi skrottene ned til bekken, parterte svina og vasket dem rene for møkk og blod, og gravde ned det vi ikke skulle bruke. Så pakket vi byttet inn i avispapir og la det pent i høyvogna. Deretter dro vi lasset mellom oss samme vei som sist. Vi syntes vi fortjente litt for bryderiet, og valgte oss ut noen gode stykker før vi leverte lasset fra oss til hjemmefronten.

-eh-

Fort. fra side 9 skoene. I Lexan var det jenter, så der ble vi til vi ikke hadde et øre igjen. Totalt var vi 11 mann oppe i skauen og vi dannet selvfølgelig et fotballag. Etter en del styr med de norske flyktningmyndighetene fikk vi meldt oss på krigsmesterskapet i fotball. Vi vant alle kampene og endte opp som vinnere av finalen på Stockholm stadion. Jobben i skauen gikk som smurt og snart begynte vi å legge opp penger.

Turene til Lexan fortsatte til en dag jeg traff noen kjente fra Høybråten. Vi utvekslet selvfølgelig erfaringer hvoretter han sa han kunne skaffe meg en annen jobb hvis jeg ville. Selv var han gartner på et hotell og der trengte de flere folk. Slik endte jeg opp som tennisinstruktør for svenske offiserfruer men det er en helt annen historie.

En dag fikk jeg innkalling til vaksinasjonskurs. Det viste seg å være en innkallelse og innlemming i det norske forsvar. Da ble det uniform og våpen, og mine eventyr som privatperson i Sverige var over.

-eh-

HAR DU PROBLEMER MED EN LÅS ??

DU HAR NÅ MULIGHET TIL HJELP I

NÆRMILJØET.

RING MEG SÅ KOMMER JEG RASKT OG BILLIG



PIPS SERVICE PER JAN GODAGER
BERGTUNV 7 B 1017 OSLO
LÅSREP. OG NØKKELFLING
SKILTGRAVERING,STEMPLER
MOB.9014 6439 FAX 2221 2347



Høybråten Lions i farta

Høybråten Lions Club kan se tilbake på en svært hektisk periode, i tillegg til dette ligger det mange arbeidskrevende oppgaver i tiden som følger.

KUNST OG HOBBY UTSTILLINGEN som ble avviklet i høst ga igjen et pent salgSTALL på rundt 1.200.000 kroner. Dette gir selvsagt et hyggelig beløp i klubbkassa. Penger som igjen Lions klubben skal dele ut til forskjellige gode formål, lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Det er all mulig grunn til å takke lokalbefolkningen på Høybråten for deres interesse for denne utstillingen, både ved å besøke den for å se på kunst, men selvsagt også for at de kjøper kunst for store beløp. Tusen takk. Hyggelig er det også at vi allerede nå kan fortelle at en er godt i gang med planer og avtaler for høstens Kunst og hobbyutstilling. På høstens utstilling vil vi treffe igjen mange kunstnere som har besøkt oss før, men det kommer i tillegg mange for oss nye og spennende kunstnere.

BARNESKIRENNET samlet ikke rekorddeltakelse i år, men godt over 200 barn i et ikke alt for fint vær, må en bare være godt fornøyd med. Hyggelig er det med alle de koselige tilbake- meldingene klubben får for dette arrangementet.

NEI TIL NARKOTIKA. Et program som går ut på å si NEI og

hvorfor. Tradisjonen tro er disse kveldene arrangert på Høybråten skole, Haugen skole og Stig skole. Det har vært svært bra besøk på disse kveldene både av elever og av foresatte.

STORBANDKONSERT I HØYBRÅTEN KIRKE er også blitt en tradisjon på Høybråten. Også denne gang var det Gardemusikernes Storband som spilte. Denne gang hadde de med seg Ole Børud som gjesteartist. En flott kveld med en fullsatt kirke.

HERBRAND BRENNHOVD, vår avholdte skolemann, ble tildelt HØYBRÅTEN PRISEN 2008. Hans store engasjement ikke bare i skolen, men for Høybråten generelt ga han denne velfortjente hedersprise.

OPERASJON VED-OSLO. Mange hundre sekker med ved har Lions medlemmene fra Høybråten i høst og vinter båret inn til mennesker over hele Oslo. Mennesker som av en eller annet grunn ikke har maktet å skaffe seg ved for å holde vinterkulden i sjakk. En stor, men svært hyggelig arbeidsoppgave.

MANGE ANDER OPPGAVER. I skrivende stund, men etter at bladet har kommet, skal Lions gutta på Høybråten gjennomføre sin del av den landsomfattende RØDE FJÆR innsamlingen, som denne gang går til Hurdalssentret, et senter for blinde og svaksynte. Dessuten skal de gjennomføre sin del av TULIPANAKSJONEN som er et bidrag til nei til narkotika. Så er det grillaften for beboerne på Stigenga og så til høsten en stor og spennende KUNST OG HOBBY utstilling. En spesiell takk fra Lions til alle på Høybråten som virkelig i stor grad støtter opp om vårt arbeid.

Leif Sommer

Om stasjonsbakken på Høybråten

ANLEGG AV HØYBRÅTEN STASJON PA HOVEDBANEN 1916-22

Høybråten Nybyggerforening tok i 1906 op arbeidet for opprettelse av stoppested mellom Grorud og Lørenskog stasjoner. Ansøknings herom blev avslått og gjentatt med årvisse mellomrum inntil Hovedbanens direksjon i 1916 «etter omstendighetene» kunde gå med på det i henhold til de almindelige bestemmelser som Stortinget hadde vedtatt for opprettelse av holdeplasser på Statsbanene. Disse opstilte direksjonen således:

1. Der ydes fri grunn til holdeplassen.
2. Der oparbeides og vedlikeholdes nødvendige adkomstveier.
3. Av utgiftene, 50 000 kroner, utreder kommunen eller de interesserte det halve, eller det halve av hvad der måtte medgå til anlegget. Kommunen må være forberedt

på å utrede det halve av eventuelle senere utvidelser eller bebyggelse, hvis forholdene måtte nødvendiggjøre det.

4. Ekspedisjon bare av reisende og bare efter Hovedbanens bestemmelse med hensyn til antall tog.

Efterat Høybråten Nybyggerforening hadde forpliktet sig til å yde et tilskudd 7 000 kroner samt til å oparbeide tilfredsstillende veiforbindelser frem til holdeplassen, bevilget herredsstyret i møte 7. mars 1918 28 000 kroner til anlegget. Hovedbanen satte derefter arbeidet i gang. Veianleggene kom imidlertid på grunn av de stigende konjunkturer op i ganske andre beløp enn forutsatt. Nybyggerforeningen søkte derfor kommunen om et tilskudd På 7 000 kroner, som også blev bevilget av herredsstyret på betingelse av at foreningen først stilte betryggende

garanti for at veiene gjordes ferdige uten ytterligere støtte fra kommunens side. I april 1921 meddelte imidlertid Hovedbanen at stoppestedet vilde være ferdig til å tas i bruk i løpet av sommeren, men at det ikke kunde åpnes for trafikk, da veiene ikke var bragt i orden. Stoppestedarrangementet var nemlig blitt noget forandret i forhold til de oprinnelige planer, hvilket medførte at der måtte bygges særskilt adkomstvei som ikke var forutsatt i den veiforpliktelse foreningen hadde påtatt sig. Herredsstyret bevilget derfor i møte 4. august 1921 15 000 kroner til anlegget og 8100 kroner til grunnerhvervelse.

Stasjonen blev tatt i bruk sommeren 1922 som ekspedisjonssted.

(fra Akers Historie 1937)

-eh-



Hva er forskjellen på disse to bildene?



Svar: ca. 86 år kamp mellom kommunen og statsbanene

Når får vi fortau?

En stor takk

til alle våre annonsører, både nye og dere som trofast har brukt vårt blad til profilering gjennom flere år. Vi håper at annonsen gir mer salg og takker for støtten.

A/S CENTRUM GUMMISERVICE



I våre nye lokaler
på Skårer står
våre fagfolk alltid
klare til å hjelpe deg
24 timer i døgnet

AIS Centrum Gummiservice kan tilby dekk og felger til alle typer kjøretøy. Våre fagfolk vil hjelpe deg enten det er til person - varebil - trillebåre eller vogntog. Vi kan hjelpe deg med valg av dekk og felger til akkurat din bil. Vi er medlem av Dekkpartner kjeden og har derfor over 60 samarbeidspartnere over hele landet.

- ★ DØGNVAKT
- ★ SERVICEBIL
- ★ GODEPARKERINGSMULIGHETER
- ★ FARNE FAGFOLK

- ★ VI FØRER ANERKJENTE MERKER
- ★ GODT UTVALG I LETTMETALLFELGERENKEL
- ★ VI KAN LAGRE DERES DEKK

INDUSTRIVEIEN 9

1473 LØRENSKOG

TLF: 67989650

24-TIMERS VAKTTLF: 41448589



Du finner oss bak Karihaugen ved Ellingsrud



Asfaltering av:
veier
gårds plasser
industri tomter
oppretting m.m.

AB asfalt AS

Gamleveien 3B

1473 Lørenskog

Tel. 67914040

Fax 67914041

Org. 929273761

Hnv: Odd Storsveen



VI HAR LANG ERFARING OG ER SPESIALISTER INNEN ELEKTRO, MALING OG FARVER



Fredheimvn 3, Oslo - Høybråten

Tel : 22790980

Fax: 22790981

e-post: kontor@holmsens.no

installasjon@holmsens.no



Lamper og pærer oppe



og en kjeller full av dekor og maling for både inne og ute.



Hvitevarer

Komfyrer, kjøleskap, vaskemaskiner etc.,



Registrerte Elektriske installatører.



Medisinutsalg og Post i Butikk

VI HAR LANG ERFARING OG ER SPESIALISTER INNEN ELEKTRO, MALING OG FARVER